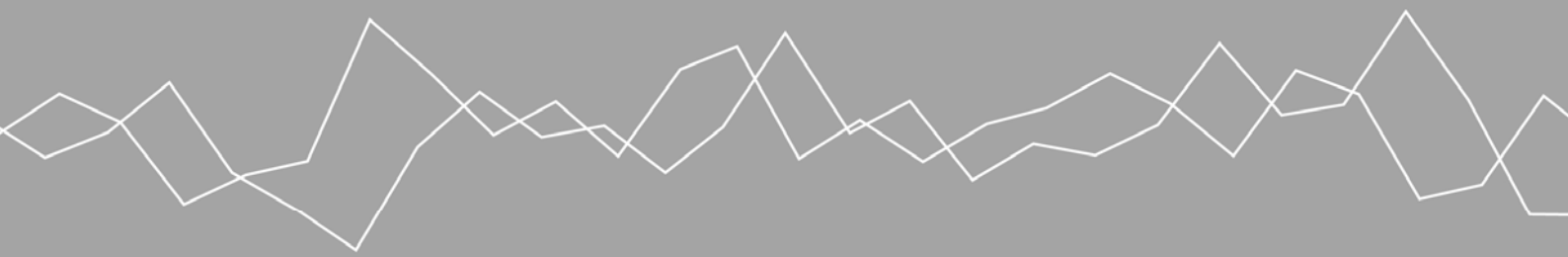

Re-integratie van niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden

Amsterdam, september 2007
In opdracht van de Raad voor Werk en Inkomen

Re-integratie van niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden

Inzet en effectiviteit van re-integratietrajecten bij nuggers

Inge Groot
Marloes de Graaf-Zijl
J. Peter Hop

seo economisch onderzoek

“De wetenschap dat het goed is”

SEO Economisch Onderzoek doet onafhankelijk toegepast onderzoek in opdracht van overheid en bedrijfsleven. Ons onderzoek helpt onze opdrachtgevers bij het nemen van beslissingen. SEO Economisch Onderzoek is gelieerd aan de Universiteit van Amsterdam. Dat geeft ons zicht op de nieuwste wetenschappelijke methoden. We hebben geen winstoogmerk en investeren continu in het intellectueel kapitaal van de medewerkers via promotietrajecten, het uitbrengen van wetenschappelijke publicaties, kennisnetwerken en congresbezoek.

SEO-rapport nr. 2007-62

ISBN

Copyright © 2007 SEO Economisch Onderzoek Amsterdam. Alle rechten voorbehouden. Het is geoorloofd gegevens uit dit rapport te gebruiken in artikelen en dergelijke, mits daarbij de bron duidelijk en nauwkeurig wordt vermeld.

Inhoudsopgave

Samenvatting.....	i
Summary	iii
1 Inleiding.....	1
2 De Nugger: wie is dat?	3
3 Re-integratie van nuggers.....	9
Literatuur	17
Bijlage A Het Cliëntstromenbestand	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Bijlage B Analysemethode	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Bijlage C Tabellen.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Samenvatting

Het doel van dit rapport is inzicht te verschaffen in de populatie niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden (*nuggers*) en een beeld te geven van de re-integratieactiviteiten die worden ingezet voor deze groep. Aan de hand van beschrijvende statistieken en econometrische analyses op basis van administratieve gegevensbestanden beantwoorden we vragen over het aantal nuggers dat de afgelopen jaren stond ingeschreven bij het CWI, de veranderingen die zijn opgetreden in de instroom, hoeveel nuggers formeel in aanmerking komen voor dienstverlening door gemeenten en welk deel daarvan feitelijk een traject krijgt. Ook brengen we in beeld hoeveel nuggers werk vinden, hoe snel ze dat doen en in hoeverre re-integratieactiviteiten een bijdrage leveren aan het vinden van werk.

Beschrijving van de nug-populatie

Niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden vormen een diverse groep. Het gaat om niet-werkende mensen die zich hebben ingeschreven bij het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI), zonder dat ze in aanmerking komen voor een uitkering. In totaal gaat het in de periode 2001-2005 om 644 duizend nuggers. De jaarlijkse instroom van nuggers is in die periode ieder jaar groter geworden. Circa 40 procent van de niet-uitkeringsgerechtigden had voorafgaand aan de CWI-inschrijving een baan. Nog eens 40 procent van de nuggers is afkomstig uit een situatie van buiten de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld schoolverlaters, inburgeraars en herintredende vrouwen). Deze categorie is in de loop van de tijd een steeds kleiner aandeel in gaan nemen in de totale nug-populatie. De resterende 20 procent is afkomstig uit een uitkering. Ongeveer de helft hiervan komt uit de WW en de andere helft uit de bijstand. Een kleine groep zat voorheen in de WAO. Deze groep is in de loop der jaren wel gegroeid.

Het vinden van werk en de bijdrage van re-integratietrajecten

Nug-periodes duren vaak kort. Binnen een half jaar zijn acht van de tien nuggers niet meer geregistreerd als nigger. De helft heeft werk gevonden. De andere helft trekt zich terug van de arbeidsmarkt, ontvangt een bijstandsuitkering of heeft gesubsidieerd werk. Ondanks het feit dat bijna de helft van de nug-populatie formeel in aanmerking komt voor re-integratieassistentie worden er weinig re-integratietrajecten ingezet. Als een nigger na een jaar de CWI-inschrijving nog niet heeft beëindigd, dan heeft hij ongeveer 7 procent kans om een traject te hebben gekregen. Deze kans neemt toe tot ongeveer 13 procent na drie jaar. Er zijn wel aanzienlijke verschillen tussen groepen nuggers in dit opzicht. Vooral de herkomst van de nigger is bepalend voor de kans op een re-integratietraject. Nuggers afkomstig uit de WAO hebben de kleinste kans op een re-integratietraject en voormalige non-participanten de grootste kans. Nuggers met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt hebben ongeveer twee keer zoveel kans om een traject te ontvangen als nuggers in fase 1. Dit is logisch, want re-integratietrajecten zijn juist bedoeld voor mensen met enige afstand tot de arbeidsmarkt. De oudste leeftijdsgroep, 55-plussers, ontvangt nauwelijks re-integratieondersteuning.

Re-integratietrajecten leveren een positieve bijdrage aan de kans op het vinden van werk. Als iedere nigger na drie maanden een re-integratietraject krijgt aangeboden, dan verhoogt dit de totale uitstroom naar werk binnen een jaarna inschrijving bij het CWI van 39 naar 49 procent.

Hoewel de toegevoegde waarde van re-integratietrajecten voor alle groepen positief is, verschilt hij sterk tussen groepen nuggers. De grootste toegevoegde waarde vinden we bij enkele van de moeilijkste groepen: zonder startkwalificatie, niet-westerse allochtonen, voormalig WAO'ers en voor jongeren. Opvallend genoeg zijn dit niet de groepen die de grootste kans hebben op een re-integratietraject. Vooral de voormalig WAO'ers hebben een erg kleine kans op een re-integratietraject, terwijl ze veel baat hebben bij een dergelijk traject. Het verhoogt hun kans op werk van 26 naar 42 procent.

De toegevoegde waarde van een re-integratietraject verschilt afhankelijk van het moment waarop het traject wordt ingezet. Als het te vroeg wordt ingezet, zitten nuggers op een traject die eigenlijk zelfstandig ook wel werk hadden gevonden. De toegevoegde waarde van latere inzet van een traject is hoger. Daarbij maakt het weinig verschil of een traject wordt ingezet na 4, 8 of 15 maanden. In al deze gevallen verhoogt het traject de kans van een nigger (die tot op dat moment niet was uitgestroomd) om werk te vinden binnen 12 maanden na het moment waarop het traject wordt ingezet met ruim 20 procentpunten.

Summary

This paper analyses the Dutch non-benefit-receiving unemployed workforce. It presents descriptive statistics of the population and shows the incidence and results of active labour market programmes amongst this specific group of unemployed workers, which consists of non-employed individuals who registered themselves at one of the Centers for Work and Income (CWI), without being entitled to one of the various benefit schemes (such as unemployment insurance benefits, disability benefits or social assistance).

Non-benefit-receiving unemployed workers are a heterogeneous population. Overall, in the period 2001-2005, 644 thousand individuals were registered as non-benefit-receiving unemployed (total labour force 7.4 million individuals). The yearly inflow increased each year over this period. Approximately 40 percent of the population was employed before registering at the CWI. Another 40 percent came from a position outside the labour market (students, housewives, immigrants), but the relative size of this category reduced in size over the years. A final 20 percent of the population came from one of the benefit schemes. About half of this group came from an unemployment benefit scheme and the other half from social assistance. A minor, but increasing, share came from disability.

Periods spent as non-benefit-receiving unemployed are usually short. Within six months eighty percent is no longer registered in the same situation. Half of this group found employment; the other half withdrew from the labour market, received benefits of found subsidised employment. Even though almost half of the group of non-benefit-receiving unemployed officially qualifies for active labour market programmes, the use of these programmes is rare. Only 7 percent started such a programme within the first year since registration (provided one still belongs to the population at that time). This probability increases to 13 percent in three years since registration. There are, however, substantial differences between subgroups. Especially the former labour market status is correlated with the probability of starting an active labour market programme. Former disability benefit receivers take part in active labour market schemes least often, former non-participants most often.

Active labour market programmes increase job finding opportunities for the non-benefit-receiving unemployed. If an active labour market programme was offered to every non-benefit-receiving unemployed individual at three month since registration, then the total outflow to work within a year since registration would increase from 39 to 49 percent. Even though the value added of active labour market schemes is positive for all subgroups, differences are substantial. Value added is highest for groups with a weak labour market position: low educated, non-westerns ethnic minorities, former disabled and youth. Strikingly, these are not the groups that participate in active labour market programmes most often. Especially the former disabled have low probabilities of starting on an active labour market programme, whereas the value added of these programmes is high for this group. It raises their job finding probabilities from 26 to 42 percent.

The value added of active labour market schemes depends on the moment the programme starts. If the programme starts quickly after registration, many non-benefit-receiving unemployed that

follow a programme would have found employment anyway, without the programme. A later start of the programme increases the value added. Active labour market schemes for non-benefit-receiving unemployed workers should not start before four months since registration. Programmes started four, eight or fifteen months since registration all increase job finding probabilities within a year since start of the programme with more than 20 percentage points.

1 Inleiding

Aanleiding

De verantwoordelijkheid voor de begeleiding naar de arbeidsmarkt van mensen zonder uitkering lag tot de invoering van de Wet Structuur Uitvoeringsorganisatie Werk en Inkomen (SUWI) in 2002 bij de toenmalige arbeidsbureaus. Met de introductie van de Wet SUWI werden de arbeidsbureaus gesplitst in de Centra voor Werk en Inkomen (CWI) en het private re-integratiebedrijf Kliq. Gemeenten werden verantwoordelijk voor de re-integratie van niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden (nuggers). Per 1 januari 2004 is deze verantwoordelijkheid expliciet opgenomen in de Wet Werk en Bijstand (WWB). Daarin staat ook dat gemeenten hun doelgroepen evenwichtig moeten benaderen. Dit betekent dat gemeenten zowel re-integratieactiviteiten moeten inzetten voor bijstandsgerechtigden als voor nuggers en mensen met een Anw-uitkering. Verschillende onderzoeken wijzen erop dat gemeenten hun doelgroepen niet evenwichtig benaderen: gemeenten zijn zich, mede door de financiële prikkel in de WWB, vooral gaan richten op schadelastbeperking. De re-integratiemiddelen worden daarom voornamelijk ingezet voor bijstandsgerechtigden. Gemeenten zetten doorgaans alleen activiteiten in voor niet-uitkeringsgerechtigden op het moment dat zij daar expliciet om vragen (Blommesteijn e.a., 2005).

Onderzoeksvragen

Het doel van dit rapport is meer inzicht te krijgen in de re-integratieactiviteiten die worden ingezet voor niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden. Zetten gemeenten inderdaad weinig trajecten voor nuggers? Deze notitie presenteert beschrijvende statistieken en econometrische analyses op basis van administratieve gegevensbestanden van het CBS. De volgende vragen worden beantwoord:

1. Hoeveel nuggers stonden er de afgelopen jaren ingeschreven bij het CWI?
2. In hoeverre zijn veranderingen opgetreden in de instroom wat betreft persoonskenmerken?
3. Hoeveel van deze ingeschrevenen komen *formeel* in aanmerking voor dienstverlening door gemeenten (fase 2 t/m 4 of route B)?
4. Waar stromen nuggers naartoe uit?
5. Hoeveel van de nuggers komen daadwerkelijk in een traject?
6. In hoeverre verschillen de persoonskenmerken tussen nuggers die een traject volgen en nuggers die geen traject volgen?
7. Wat voor soort instrumenten worden voor nuggers ingezet?
8. Hoe effectief zijn de trajecten die voor nuggers zijn ingezet?

Onderzoeksaanpak

Voor de beantwoording van deze onderzoeksvragen is gebruik gemaakt van administratieve bestanden die ter beschikking zijn gesteld door het CBS. We hebben een bestand geconstrueerd waarin alle mensen die in de periode 1999-2005 ooit een uitkering hebben gehad of zijn

ingeschreven bij het CWI zijn opgenomen. In bijlage A staat aangegeven hoe wij dit bestand precies hebben samengesteld.

In dit bestand wordt een nugger als volgt gedefinieerd:

1. Hij moet ingeschreven staan bij het CWI
2. Hij moet op dat moment niet werken of een uitkering ontvangen

Daarnaast hebben we de volgende eisen opgelegd:

- De nug-periode moet minimaal 31 dagen duren
- Nug-periodes die worden gevolgd door een WW-uitkering worden niet meegenomen; als dit voorkomt is de einddatum van de werkperiode of de begindatum van de WW-uitkering doorgaans niet correct geregistreerd
- De nug-periode moet beginnen tussen 1 januari 2001 en 31 december 2005.
- De nugger moet ouder zijn dan 15 en jonger dan 65

Leeswijzer

Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de nug-populatie. Hoeveel nuggers zijn er? Wat zijn hun persoonskenmerken? Hoe zijn deze veranderd in de loop der tijd? Hoe bewegen de nuggers zich door de SUWI-keten? Hoofdstuk 3 gaat in op de re-integratieactiviteiten besteed aan nuggers. Hoeveel trajecten worden voor deze groep ingezet? Voor wie worden deze trajecten ingezet? En hoe effectief zijn deze?

2 De Nugger: wie is dat?

In dit onderzoek definiëren we een nugger als iemand die zich heeft ingeschreven bij het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI), maar die tegelijkertijd niet werkt en ook geen uitkering ontvangt. In ons analysebestand (zie bijlage A) observeren wij 644 duizend nuggers. Zoals tabel 2.1 laat zien is sinds 2001 de jaarlijkse instroom van niet-uitkeringsgerechtigden toegenomen. De afstand tot de arbeidsmarkt, weergegeven aan de hand van de fase-indeling die het CWI hanteert bij inschrijving van werkzoekenden, is ruwweg constant. Het aandeel nuggers met enige tot een grote afstand tot de arbeidsmarkt schommelt in de periode 2001-2005 rond de 40 à 50 procent. Het is deze groep die formeel in aanmerking komt voor re-integratieassistentie door de gemeente.

Tabel 2.1 Aantal ingestroomde nuggers, naar jaar van instroom

	Aantal nieuw ingestroomde nuggers	% fase 2, 3 of 4 ¹
2001	113.000	46%
2002	118.000	46%
2003	138.000	50%
2004	158.000	47%
2005	177.000	41%

Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen

Herkomst

Mensen kunnen vanuit verschillende situaties instromen als nugger. In tabel 2.2 staat aangegeven vanuit welke situatie mensen nugger werden. De belangrijkste herkomstcategorie van de groep nuggers is werk. Circa 40 procent van de niet-uitkeringsgerechtigden had voorafgaand aan de nug-periode een baan. Deze mensen hebben te weinig arbeidsverleden opgebouwd om in aanmerking te komen voor een WW-uitkering of vrijwillig ontslag genomen. Tabel C3 in bijlage C laat zien dat het aantal nuggers dat instroomt vanuit werk is toegenomen van 47.000 in 2001 tot 76.000 in 2005. Verder is een groot deel van de nuggers afkomstig uit een situatie van buiten de arbeidsmarkt. In de tabel is deze categorie aangeduid als non-participatie. Dit zijn mensen die we voorafgaand aan de inschrijving bij het CWI niet eerder observeren in de bestanden betreffende WW-, bijstand-, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen of werk. Het gaat dan bijvoorbeeld om herintreders op de arbeidsmarkt (huisvrouwen) of schoolverlaters. Zoals Faber (2003) al liet zien zijn veel nuggers herintreedsters. Deze categorie is in de loop van de tijd een steeds kleiner aandeel in gaan nemen in de totale nug-populatie. Het aantal nuggers dat van buiten de arbeidsmarkt instroomt is afgenomen van 47.000 in 2001 tot 39.000 in 2005.

¹ Voor een aanzienlijk deel van de nuggers is de fase nog niet vastgesteld of niet bekend, zie tabel 2.3. Bij de berekening van deze percentages hebben we voor de nuggers wiens fase onbekend is verondersteld dat zij qua fase-indeling vergelijkbaar zijn met de nuggers voor wie de fase wel bekend is. De nuggers met fase "nader te bepalen" zijn ingedeeld bij de categorie fase 2, 3 of 4, omdat zij in de praktijk tussen fase 2 en 3 zitten.

Ongeveer één op de tien nuggers is afkomstig uit de WW. Dit zijn mensen wiens WW-uitkering is beëindigd zonder dat ze werk hebben gevonden, terwijl ze ook niet in aanmerking komen voor een bijstanduitkering. Het belang van deze groep is in de loop van de afgelopen jaren toegenomen van 7 procent in 2001 tot 15 procent in 2005. In absolute aantallen (zie tabel C3 in bijlage C) is de toename nog sterker: van 7.000 nuggers in 2001 tot 26.000 nuggers in 2005. De bijstand wordt ook een steeds belangrijkere herkomstcategorie van nuggers. Dit zijn bijstandsgerechtigden die na beëindiging van hun bijstandsuitkering geen werk hebben gevonden, ingeschreven blijven bij het CWI of zich daar opnieuw inschrijven. Dit zijn bijvoorbeeld bijstandsgerechtigden die zijn gaan samenwonen en toch op zoek blijven naar werk. Ook kan deze groep bestaan uit bijstandsgerechtigden die vanwege de toenemende druk van gemeenten, bijvoorbeeld via de verplichting re-integratieactiviteiten te ondergaan, hebben besloten liever geen uitkering meer te ontvangen maar zelf op zoek te gaan naar werk zonder druk vanuit de gemeente. De WAO is een andere herkomstgroep van nuggers. De omvang van deze herkomstgroep maakt geen substantieel deel uit van de totale groep nuggers (1 procent). Tabel C3 laat zien dat deze groep in absolute aantallen wel steeds omvangrijker wordt. In 2001 betrof dit nog geen 1.000 mensen, in 2005 zijn bijna 3.000 nuggers ingestroomd na een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Een mogelijke verklaring voor de toename van deze groep is de herbeoordelingsoperatie met striktere keuringseisen, die heeft geleid tot een groter aantal goedgekeurde WAO'ers zonder werk.

Tabel 2.2 **Herkomst nuggers**

NUG	2001	2002	2003	2004	2005
WW	7%	8%	9%	11%	15%
WWB	9%	9%	8%	10%	18%
AO	1%	1%	1%	1%	1%
Werk	42%	41%	40%	44%	43%
Gesubsidieerde arbeid	0%	0%	0%	0%	0%
Non-participatie	42%	42%	41%	33%	22%
TOTAAL AANTAL	113.000	118.000	138.000	158.000	177.000

Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen.

Kenmerken

Tabel 2.3 geeft een overzicht van de persoonskenmerken van de nuggers die zich in de periode 2001-2005 hebben ingeschreven bij het CWI. Tabel C2 in bijlage C geeft dezelfde informatie in absolute aantallen. De groep nuggers is min of meer gelijk verdeeld tussen mannen en vrouwen. De gemiddelde leeftijd ligt rond de dertig. Tweederde van de nuggers is alleenstaand. Ruim de helft is autochtoon, eenderde valt onder de groep niet-westers allochtonen en een tiende is westers allochtoon. In de loop van de tijd zijn de ingestroomde nuggers iets ouder geworden, iets lager opgeleid en is hun afstand tot de arbeidsmarkt iets groter geworden.

Tabel 2.3 Persoonskenmerken nuggers

	2001	2002	2003	2004	2005
Geslacht					
Man	48%	50%	52%	51%	50%
Vrouw	52%	50%	48%	49%	50%
Gemiddelde leeftijd	31,3	31,4	31,2	31,6	33,5
Huishoudsituatie					
Alleenstaand	64%	65%	67%	68%	67%
Met partner	36%	35%	33%	32%	33%
Opleidingsniveau					
Basisonderwijs	11%	12%	12%	11%	9%
Vmbo	32%	31%	31%	30%	22%
Mbo/HAVO/VWO	32%	35%	35%	36%	26%
Hbo	10%	10%	11%	10%	7%
Wo	6%	6%	6%	5%	3%
Onbekend	9%	6%	7%	9%	34%
Afstand tot de arbeidsmarkt					
fase1	48%	47%	43%	46%	46%
fase2	3%	3%	3%	4%	7%
nader te bepalen	6%	6%	6%	6%	8%
fase3	6%	6%	6%	8%	12%
fase4	12%	12%	9%	8%	10%
Onbekend	26%	26%	33%	27%	14%
Etniciteit					
Autochtoon	55%	52%	52%	56%	58%
Niet-westerse autochtoon	32%	34%	35%	33%	32%
Westerse allochtoon	12%	13%	13%	12%	11%
TOTAAL AANTAL	113.000	118.000	138.000	158.000	177.000

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en de gemeentelijke basisadministratie.

Uitstroom

Tabel 2.4 laat zien naar welke situaties niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden uitstromen. Na een periode als nugger komen ze terecht in een baan, een gesubsidieerde baan, in de bijstand of trekken ze zich terug van de arbeidsmarkt. Tabel 2.4 heeft betrekking op de nuggers die al zijn uitgestroomd. Tabel C4 geeft een overzicht in absolute aantallen, waarin ook informatie is opgenomen over het aantal mensen dat nog niet is uitgestroomd. Van de nuggers die in 2001, 2002, 2003 en 2004 zijn ingestroomd, is (vrijwel) iedereen eind 2005 geen nugger meer. Van de nuggers die in 2005 zijn ingestroomd, is de helft inmiddels niet meer ingeschreven bij het CWI als nugger. Van de andere helft weten we op dit moment nog niet waar zij na hun nug-periode naartoe zijn gegaan.

Er zijn drie substantiële toestanden waar nuggers naartoe gaan: bijstand, werk en non-participatie. Ongeveer de helft van de nuggers vindt een baan. Iets meer dan eenderde van de nuggers trekt zich (al dan niet tijdelijk) terug van de arbeidsmarkt. De uitstroom naar non-participatie noemen we de *'discouraged workers'*.² Mensen raken teleurgesteld als het niet lukt om werk te vinden en verkiezen een positie buiten de arbeidsmarkt. De derde toestand waar nuggers naartoe gaan is de bijstand (WWB). Ongeveer 14 procent van de nuggers stroomt door naar dit sociale vangnet.

Tabel 2.4 Uitstroomtoestand na nug-periode (mits uitgestroomd)

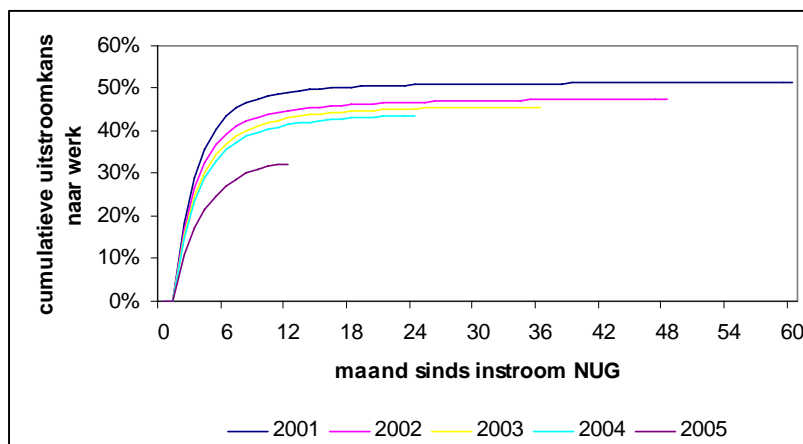
	2001	2002	2003	2004	2005
WWB	11%	14%	14%	13%	14%
Werk	52%	48%	46%	46%	49%
Gesubsidieerd werk	1%	1%	1%	1%	1%
Non-participatie	34%	36%	38%	40%	37%
TOTAAL AANTAL	112.500	117.000	136.000	147.500	87.000

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen.

Figuren 2.1 en 2.2 geven inzicht in de snelheid waarmee nuggers werk vinden of uitstromen om een andere reden. Figuur 2.1 toont de uitstroom naar werk, figuur 2.2 de overige uitstroom (dus uitstroom naar bijstand, naar gesubsidieerde arbeid en naar non-participatie). Uit deze figuren blijkt dat nug-periodes vaak kort duren. Binnen 6 maanden is ongeveer 80 procent van de nuggers uitgestroomd: de helft naar werk en de helft om andere redenen. De uitstroom naar werk is in de periode 2001-2005 afgenomen. De daling van de uitstroom naar werk in het jaar 2005 moet met voorzichtigheid worden geïnterpreteerd omdat de gegevens over uitstroom naar werk in 2005 minder betrouwbaar zijn dan in de jaren ervoor (zie bijlage A).

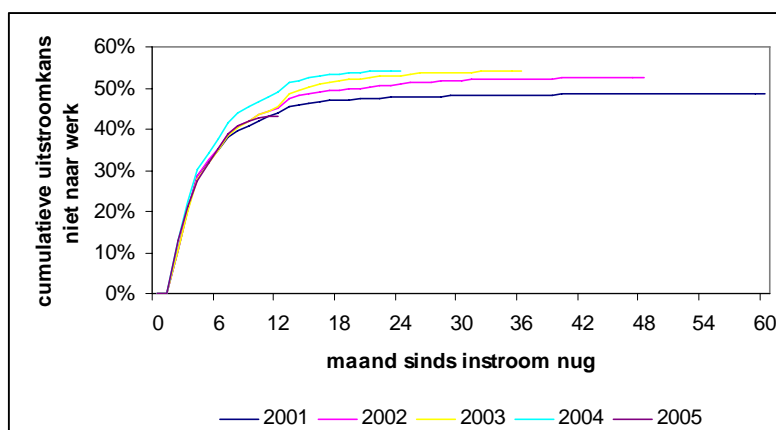
² Inactiviteit is in dit onderzoek gedefinieerd als een periode waarin we mensen noch in werk, noch in WW, WAO of bijstand, noch bij het CWI aantreffen. Om te voorkomen dat korte periodes tussen twee toestanden om administratieve of andere redenen zouden leiden tot een overschatting van het aandeel discouraged workers, hebben we een ondergrens van 100 dagen inactiviteit gehanteerd.

Figuur 2.1 Uitstroomkans naar werk, verschil tussen de instroomjaren 2001-2005

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen. De cijfers in de ze figuren betreffen Kaplan-Meier hazards op basis van competing risks (zie Gooley e.a., 1999).

Figuur 2.2 Uitstroomkans naar overige uitstroom

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen. De cijfers in de ze figuren betreffen Kaplan-Meier hazards op basis van competing risks (zie Gooley e.a., 1999).

Tabel 2.5 zet de herkomstssituatie af tegen de uitstroomsituatie en geeft zo een overzicht van de wegen die nuggers bewandelen op de arbeidsmarkt. De grootste groep gaat van werk naar werk (28 procent). Andere substantiële nug-stromen zijn de mensen die van werk via nug doorstromen naar non-participatie, van non-participatie via nug naar non-participatie gaan en mensen die van non-participatie via nug een baan vinden. De eerste twee groepen zijn waarschijnlijk mensen die het niet is gelukt om een baan te vinden. Zij trekken zich (weer) terug van de arbeidsmarkt. De laatste groep zijn bijvoorbeeld schoolverlaters en herintredende vrouwen, die het wel is gelukt om een baan te vinden. 1 procent van de nuggers gaat van de WW naar de bijstand. Deze groep heeft bij het bereiken van de maximale WW-duur geen werk, maar komt niet in aanmerking voor een bijstandsuitkering. Zij moeten eerst hun eigen vermogen opsouperen om te voldoen aan de vermogenstoets van de WWB.

Tabel 2.5 Relatie tussen herkomst nuggers en uitstroomtoestand

Herkomst	Uitstroom				TOTAAL
	WWB	Werk	Gesubsidieerde arbeid	Non-participatie	
WW	1%	4%	0,0%	4%	9%
WWB	3%	2%	0,1%	4%	9%
AO	0,1%	0,3%	0,0%	0,4%	1%
Werk	3%	28%	0,3%	12%	43%
Gesubsidieerde arbeid	0,1%	0,1%	0,0%	0,1%	0%
Non-participatie	6%	15%	0,5%	16%	38%
TOTAAL	13%	49%	1%	37%	100%

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk en CWI-inschrijvingen.

3 Re-integratie van nuggers

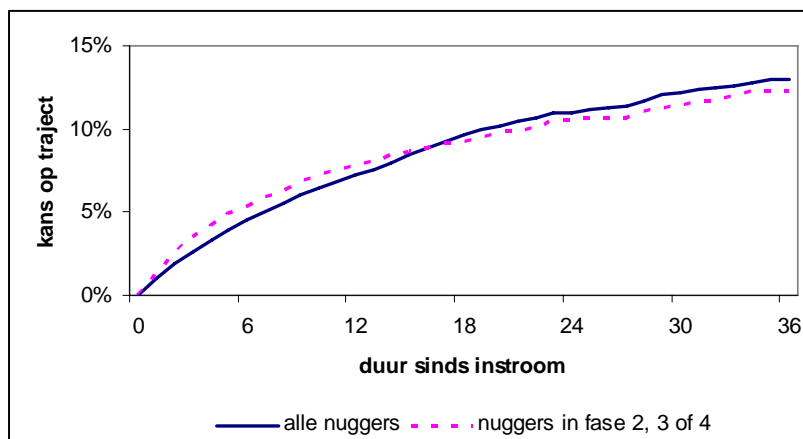
Gemeenten zijn verantwoordelijk voor het verstrekken van hulp aan niet-uitkeringsgerechtigden die moeite hebben met het vinden van werk. Nuggers die ondersteuning nodig hebben kunnen daarom via gemeenten re-integratietrajecten ontvangen. Nuggers met een korte afstand tot de arbeidsmarkt (nuggers die zijn ingedeeld in fase 1) moeten in principe op eigen kracht een baan vinden. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de begeleiding van nuggers in fase 2, 3 en 4, mits de nuggers zelf aangeven daar behoefte aan te hebben. Dit hoofdstuk brengt in kaart hoe vaak het voorkomt dat nuggers re-integratieactiviteiten doorlopen, welke activiteiten dit zijn en hoe groot de toegevoegde waarde van deze trajecten is in termen van een grotere kans op werk. De analyses in dit hoofdstuk zijn gebaseerd op nuggers woonachtig in de 45 gemeenten die in de periode 2002-2004 meewerkten aan de Monitor Scholing en Activering (MOSA).³

De kans op een re-integratietraject

Figuur 3.1 geeft een overzicht van de kans op een re-integratietraject voor nuggers die op een bepaald moment nog in de uitkering zitten. De doorgetrokken lijn in figuur 3.1 geeft de kans dat een nugger (ongeacht de fase waarin hij is ingedeeld, en inclusief mensen in fase onbekend) een traject krijgt. Er worden niet veel trajecten ingezet voor nuggers: als een nugger na een jaar de CWI-inschrijving nog niet heeft beëindigd, dan heeft hij ongeveer 7 procent kans om een traject te hebben gekregen. Deze kans neemt toe tot ongeveer 13 procent na drie jaar. De stippellijn geeft de kans voor nuggers ingedeeld in fase 2, 3 of 4. Kort na instroom ligt deze kans marginaal hoger dan voor nuggers met minder afstand tot de arbeidsmarkt. Zoals verwacht hebben nuggers in fase 2, 3 of 4 dus op de korte termijn inderdaad een iets hogere kans om een traject te ontvangen. Nuggers die oorspronkelijk ingedeeld waren in fase 1 ontvangen echter ook re-integratietrajecten.

³ Alleen voor deze gemeenten beschikken we over trajectinformatie in de periode 2002-2004. Voor 2005 hebben we middels het SRG-bestand informatie voor alle gemeenten. Voor de vergelijkbaarheid hebben we de analyses ook voor 2005 beperkt tot de gemeenten die in alle jaren 2002-2004 de MOSA hebben ingevuld. Dit betreft Delfzijl, Groningen, Stadskanaal, Heerenveen, Leeuwarden, Smallingerland, Emmen, Almelo, Enschede, Hengelo, Noordoostpolder, Apeldoorn, Doetinchem, Tiel, Zutphen, Amersfoort, Utrecht, Veenendaal, Alkmaar, Amstelveen, Amsterdam, Haarlemmermeer, Heemskerk, Hilversum, Zaanstad, Alphen aan den Rijn, Capelle aan den IJssel, Delft, Dordrecht, Gorinchem, Gouda, Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen, Zoetermeer, Zwijndrecht, Terneuzen, Vlissingen, Breda, Eindhoven, Oosterhout, Landgraaf, Heerlen, Kerkrade en Roermond.

Figuur 3.1 Kans om een traject te ontvangen (cumulatief)

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten.

De kans dat nuggers een traject ontvangen is afhankelijk van hun persoonlijke kenmerken. Tabel 3.1 toont de kans dat een nugger binnen één respectievelijk drie jaar na inschrijving bij het CWI een re-integratietraject ontvangt, als hij op dat moment nog nugger zou zijn. Deze kans hebben we bepaald met een multivariaat duurmodel. Dit betekent dat we rekening houden met het feit dat we niet iedereen de hele periode observeren en met het feit dat sommige mensen maar kort nugger zijn en dat andere mensen veel langer nugger blijven. Met de uitkomsten van het duurmodel hebben we gesimuleerd hoe groot de kans zou zijn dat iemand een re-integratietraject zou hebben gekregen als deze persoon één jaar respectievelijk drie jaar nugger is.

Zoals figuur 3.1 al eerder liet zien, is de kans dat een gemiddelde nugger, als hij na een jaar nog niet is uitgestroomd, een re-integratietraject ontvangt 7 procent. Na drie jaar ligt deze kans op 13 procent. Uit tabel 3.1 blijkt dat herkomst en afstand tot de arbeidsmarkt de meest bepalende kenmerken zijn voor de kans op een re-integratietraject. Nuggers afkomstig uit de WAO, zoals in hoofdstuk 1 beschreven is dit een kleine groep, hebben de kleinste kans op een re-integratietraject. Slechts 1 procent start binnen een jaar met een traject, en niet meer dan 2 procent binnen drie jaar. Ook voormalig WW'ers en zij die voorheen een gesubsidieerde baan hadden ontvangen relatief weinig re-integratieactiviteiten. Voormalige non-participanten hebben de grootste kans: 11 procent binnen één jaar en 21 procent binnen drie jaar. Nuggers in fase 2 en 3 hebben een aanzienlijk hogere kans om een traject te ontvangen dan nuggers in fase 1. Dit is logisch, want re-integratietrajecten zijn juist bedoeld voor mensen met enige afstand tot de arbeidsmarkt.⁴ Ook leeftijd is bepalend voor de kans op een traject. De oudste leeftijdsgroep, 55-plussers, ontvangt nauwelijks re-integratieondersteuning. Tussen de andere leeftijdsgroepen is er geen verschil in de kans op een traject. Mannen hebben evenveel kans op een traject als vrouwen en ook tussen opleidingsniveaus en landen van herkomst is er weinig verschil.

⁴ Dit lijkt niet in overeenstemming met het patroon in figuur 3.1. Het verschil tussen figuur 3.1 en tabel 3.1 is dat we in tabel 3.1 naar het effect van het specifieke kenmerk 'fase' kijken, terwijl we in figuur 3.1 naar de populatie in een bepaalde fase kijken. Deze populatie kan ook op andere kenmerken verschillen, kenmerken die ook van invloed zijn op iemands arbeidsmarktkansen.

Tabel 3.1 Kans op traject, mits nog in uitkering (op basis van multivariate duuranalyse)

	Kans op traject binnen 1 jaar	Kans op traject binnen 3 jaar
Gemiddeld	7%	13%
Geslacht		
Man	7%	13%
Vrouw	7%	13%
Leeftijd		
15-24 jaar	7%	15%
25-34 jaar	7%	13%
35-44 jaar	7%	14%
45-54 jaar	6%	13%
55-64 jaar	2%	5%
Opleidingsniveau		
Basisonderwijs	6%	12%
Vmbo	7%	13%
Mbo/havo/vwo	7%	13%
Hbo	6%	13%
Universiteit	6%	11%
Etniciteit		
Autochtoon	6%	12%
Niet-westers allochtoon	7%	13%
Westers allochtoon	7%	13%
Afstand tot de arbeidsmarkt		
Fase 1	5%	10%
Fase 2	9%	17%
Fase 3	10%	19%
Fase 4	6%	12%
Herkomst		
Werk	6%	11%
WW	3%	5%
Bijstand	7%	13%
WAO	1%	2%
Gesubsidieerd werk	3%	7%
Non-participatie	11%	21%
Instroomjaar		
2002	6%	13%
2003	7%	14%
2004	8%	-
2005	6%	-

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten. De kansen zijn berekend op basis van een multivariaat duurmodel (zie bijlage B). De gepresenteerde kansen zijn ceteris paribus, dat wil zeggen de kans van een gemiddeld persoon, waarbij alleen het betreffende kenmerk is gevarieerd.

Re-integratie instrumenten

Het soort re-integratietrajecten dat nuggers doorlopen verschilt aanzienlijk. Instrumenten die worden ingezet kunnen variëren van zorg voor de moeilijkste gevallen (bijvoorbeeld schuldhulpverlening), sociale activering voor mensen die niet direct bemiddelbaar zijn naar werk, tot instrumenten zoals scholing en bemiddeling die direct gericht zijn op het vinden van werk. Tabel 3.2 geeft aan welke instrumenten nuggers hebben ontvangen. Diagnose is het meest ingezette instrument, bedoeld om de aard van de problematiek van de betreffende nugger te achterhalen. Dit is geen op zichzelf staand instrument. Het wordt vaak ingezet om te bepalen welke instrumenten vervolgens nodig zijn om iemands kans op werk te vergroten. Bemiddeling is het instrument dat vervolgens het meest wordt ingezet. Nuggers krijgen dan assistentie bij het zoeken naar werk. Beroepsgerichte scholing en gedragsgerichte training (bijvoorbeeld sollicitatietraining) worden minder vaak ingezet. Zorg en sociale activering worden nauwelijks gebruikt voor deze groep. Alleen de moeilijkste gevallen, die we in de bijstand vaker tegenkomen dan bij de nuggers, komen voor dit soort instrumenten in aanmerking.

Tabel 3.2 Soort instrument

Soort instrument	
Diagnose	34%
(beroepsgerichte) scholing	17%
Gedragsgerichte training	11%
Bemiddeling	31%
Sociale activering	4%
Zorg	3%
Totaal	100%

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten.

Uit onderzoek van Faber (2003) bleek dat iedere nugger uniek is. Iedere nugger ervaart andere obstakels op de weg naar werk en heeft dus behoefte aan individueel maatwerk. De obstakels liggen meestal op een van de volgende terreinen: combinatie van arbeid en zorg, geen zicht op de arbeidsmarkt en verouderde kwalificaties. Het soort re-integratie instrumenten dat wordt ingezet hangt samen met de persoonlijke kenmerken van de nugger. Tabel 3.3 geeft aan wat voor instrumenten verschillende groepen nuggers krijgen. Een voorbeeld ter illustratie hoe de lezer deze tabel moet interpreteren: van de instrumenten die voor vrouwen worden ingezet, is 33 procent een diagnostisch instrument, 20 procent een scholingsinstrument en 1 procent een zorginstrument. In vergelijking met mannen krijgen vrouwen aanzienlijk vaker een scholingsinstrument (20 procent van de instrumenten voor vrouwen versus 13 procent van de instrumenten voor mannen). Jongeren krijgen relatief vaak scholing of gedragsgerichte training. Sociale activering wordt relatief vaak ingezet bij mensen met een lage opleiding en een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Ook gedragsgerichte training wordt relatief veel gebruikt voor de mensen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Diagnostische instrumenten worden juist vaak gebruikt voor groepen die normaliter een betere arbeidsmarktpositie hebben, zoals fase 1 en hoger opgeleiden. Voor hen is niet meteen duidelijk waarom zij geen werk kunnen vinden op eigen kracht en wordt een diagnostisch instrument ingezet om de aard van de problematiek te

achterhalen. Ook bemiddeling wordt vaak gebruikt voor de groep met een kleine afstand tot de arbeidsmarkt.

Tabel 3.3 Inzet instrument, naar persoonskenmerken

	Diagnose	Scholing	Gedrag	Bemiddeling	Sociale activering	Zorg	Totaal
Gemiddelde leeftijd	33,5 jaar	31,6 jaar	30,9 jaar	33,6 jaar	33,1 jaar	33,7 jaar	
Geslacht							
Vrouwen	33%	20%	12%	31%	3%	1%	100%
Mannen	35%	13%	11%	31%	6%	5%	100%
Opleiding							
Basisonderwijs	30%	23%	12%	24%	7%	4%	100%
Vmbo	36%	15%	12%	29%	4%	4%	100%
Mbo / Havo / Vwo	33%	17%	10%	35%	4%	2%	100%
Hbo	36%	15%	11%	35%	2%	0%	100%
Wo	37%	22%	10%	28%	1%	1%	100%
Fase							
Fase 1	37%	12%	8%	38%	3%	2%	100%
Fase 2	40%	13%	10%	36%	1%	1%	100%
Fase 3	30%	17%	17%	32%	3%	2%	100%
Fase 4	34%	14%	10%	30%	8%	5%	100%
Etniciteit							
Aautochtoon	35%	12%	11%	34%	4%	4%	100%
Niet-westers	32%	20%	11%	30%	4%	2%	100%
Westers allochtoon	37%	20%	11%	28%	2%	2%	100%

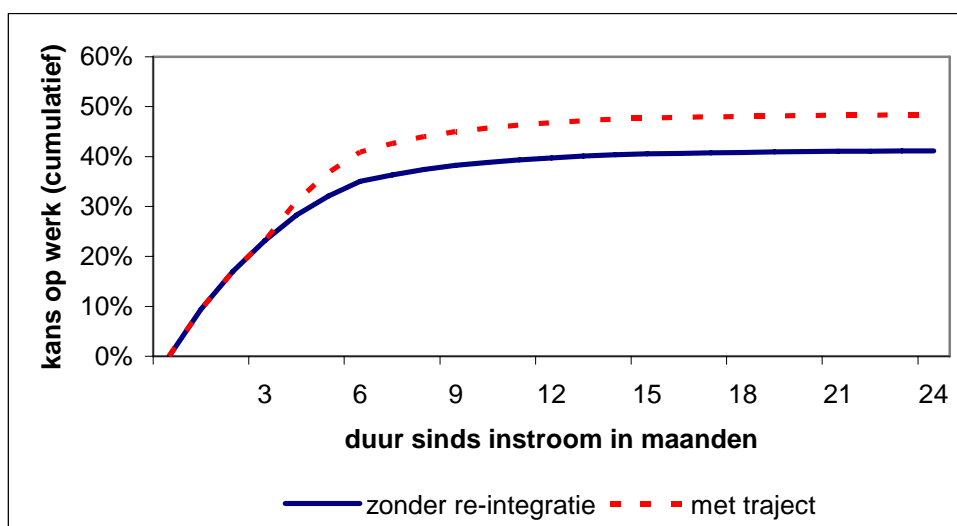
Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten.

Effectiviteit van re-integratietrajecten

Re-integratietrajecten hebben tot doel de kans dat een nugger een baan vindt te vergroten. Om te zien of dat ook daadwerkelijk lukt, hebben we de toegevoegde waarde van het re-integratietraject bepaald door middel van een duuranalyse (zie bijlage B). Figuur 3.2 geeft de kans dat een gemiddelde nugger een baan vindt. De doorgetrokken lijn laat deze kans zien als de referentiepersoon geen traject heeft gevolgd, de stippelijne geeft de kans als de referentiepersoon na drie maanden met een traject begint. Nuggers vinden snel werk, na drie maanden heeft 30 procent van de nuggers al een baan gevonden. Nog eens 23 procent van de nuggers is uitgestroomd om andere redenen (niet in figuur). De kans om werk te vinden neemt toe tot 50

procent, anderhalf jaar na instroom. Dat de kans daarna niet meer toeneemt, komt doordat op dat moment de andere helft van de nuggers al is uitgestroomd om andere redenen (zie hoofdstuk 2). Uit de figuur blijkt ook dat trajecten effectief zijn: de kans om naar werk uit te stromen is groter als een nugger een re-integratietraject heeft gevolgd dan wanneer diezelfde nugger geen traject zou hebben gevolgd.

Figuur 3.2 Kans op uitstroom naar werk, met en zonder re-integratietraject, op basis van multivariaat duurmodel

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten. De kansen zijn berekend op basis van een multivariaat duurmodel (zie bijlage B).

Het effect van re-integratie is niet voor alle groepen hetzelfde. Sommige groepen hebben a-priori betere kansen om een baan te vinden dan andere, en daardoor wellicht minder baat bij een re-integratietraject. Tabel 3.2 maakt onderscheid naar persoonskenmerken. De eerste kolom van tabel 3.2 geeft de kans om werk te vinden zonder inzet van re-integratieactiviteiten. Deze kans verschilt aanzienlijk naar persoonskenmerken: autochtonen, jongeren, mannen, mensen met een startkwalificatie en degenen die voorheen werk hadden hebben veel betere kansen op werk dan allochtonen, vrouwen, ouderen, mensen zonder startkwalificatie en voormalig uitkeringsgerechtigden (vooral bijstandsgerechtigden) en non-participanten. De tweede kolom geeft de kans om werk te vinden nadat een re-integratietraject is ingezet. In de derde kolom staat de toegevoegde waarde van het traject. Dat is het verschil in uitstroomkans met en zonder traject. Als iedere nugger na drie maanden een re-integratietraject krijgt aangeboden, dan verhoogt dit de totale uitstroom naar werk binnen een jaar na inschrijving bij het CWI van 39 naar 49 procent. Hoewel de toegevoegde waarde van re-integratietrajecten voor alle groepen positief is, verschilt hij sterk tussen groepen nuggers. De grootste toegevoegde waarde vinden we bij enkele van de moeilijkste groepen: zonder startkwalificatie, niet-westerse allochtonen, voormalig WAO'ers en tevens voor jongeren.

Tabel 3.2 Kans op werk met en zonder re-integratietraject, 12 maanden na instroom, bepaald via multivariaat duurmodel

	Kans op werk binnen 12 maanden na instroom zonder traject	Kans op werk binnen 12 maanden na instroom met traject na 3 maanden	Verskil in procentpunten
Gemiddeld	39,4%	49,3%	9,9 %-punt
Geslacht			
Man	45,7%	53,1%	7,4 %-punt
Vrouw	33,8%	41,6%	7,8 %-punt
Leeftijd			
15-24 jaar	50,5%	65,3%	14,8 %-punt
25-34 jaar	43,6%	48,1%	4,5 %-punt
35-44 jaar	33,4%	40,6%	7,2 %-punt
45-54 jaar	25,1%	29,6%	4,5 %-punt
55-64 jaar	10,4%	13,9%	3,5 %-punt
Opleidingsniveau			
Geen startkwalificatie	29,4%	41,1%	11,7 %-punt
Wel startkwalificatie	50,1%	56,3%	6,2 %-punt
Etniciteit			
Autochtoon	47,1%	51,6%	4,5 %-punt
Niet-westers allochtoon	30,5%	44,6%	14,1 %-punt
Westers allochtoon	38,7%	45,8%	7,1 %-punt
Herkomst			
Werk	60,9%	67,6%	6,7 %-punt
WW	36,0%	45,2%	9,2 %-punt
Bijstand	12,0%	16,8%	4,8 %-punt
WAO	26,1%	42,0%	15,9 %-punt
Non-participatie	32,5%	37,9%	5,4 %-punt

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten. De kansen zijn berekend op basis van een multivariaat duurmodel (zie bijlage B), waarbij voor iedere groep de basiskans is berekend met de gemiddelde kenmerken van de betreffende groep.

De toegevoegde waarde van een re-integratietraject verschilt afhankelijk van het moment waarop het traject wordt ingezet. Als het te vroeg wordt ingezet, zitten nuggers op een traject die eigenlijk zelfstandig ook wel werk hadden gevonden. Laat inzetten van een traject heeft als nadeel dat mensen te lang op eigen kracht proberen werk te vinden, terwijl ze eigenlijk hulp nodig hebben. Tabel 3.3 laat zien wat de toegevoegde waarde is van een re-integratietraject ingezet op 2, 4, 8 of 15 maanden op de kans om een jaar na de start van het betreffende re-integratietraject werk te hebben (conditioneel op het feit dat deze persoon tot dat moment niet is uitgestroomd). Als een nagger na twee maanden nog geen werk heeft gevonden, dan verhoogt de inzet van een re-integratietraject op dat moment zijn kans om binnen 12 maanden (d.w.z. 14 maanden na instroom als nagger) uit te stromen van 34 naar 44 procent. De toegevoegde waarde van latere inzet van een traject is hoger. Daarbij maakt het weinig verschil of een traject wordt ingezet na 4,

8 of 15 maanden. In alle gevallen verhoogt het de kans van een nigger, die tot op dat moment niet is uitgestroomd, om werk te vinden binnen 12 maanden na het moment waarop het traject wordt ingezet met ruim 20 procentpunten.

Tabel 3.3 Kans op werk met en zonder re-integratietraject, 12 maanden na inzet, bepaald via multivariaat duurmodel

Moment van inzet traject (t)	Kans op werk binnen 12 maanden na moment t zonder traject, conditioneel op geen uitstroom tot t	Kans op werk binnen 12 maanden na moment t met traject op moment t, conditioneel op geen uitstroom tot t	Vershil in procentpunten
t = 2 maanden	33,6%	44,4%	+10,8 %-punt
t = 4 maanden	31,9%	55,2%	+23,3 %-punt
t = 8 maanden	22,9%	44,2%	+21,3 %-punt
t = 15 maanden	20,1%	43,1%	+23,0 %-punt

Bron: Bron: Berekening SEO Economisch Onderzoek op basis van bij het CBS beschikbaar gestelde bestanden betreffende WW, bijstand, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werk, gesubsidieerd werk, CWI-inschrijvingen en re-integratietrajecten. De kansen zijn berekend op basis van een multivariaat duurmodel (zie bijlage B).

Literatuur

Blommesteijn, M., M.J. van Gent, C.M.E. Groot, J.E. Soethout en R.C. van Waveren (2005). *Gemeenten en de WWB I: Geprikkeld tot werken*, Amsterdam: Regioplan.

Faber, J. (2003), *Werkzoekenden zonder uitkering*, Breukelen: Nyfer.

Graaf-Zijl, M., I. Groot en J.P. Hop (2006), *De weg naar werk: Onderzoek naar de doorstroom tussen WW, bijstand en werk vóór en na de SUWI operatie*, Den Haag: Raad voor Werk en Inkomen.

Gooley, T.A., W. Leisenring, J. Crowley en B.E. Storer (1999), Estimation of failure probabilities in the presence of competing risks: new representations of old estimators, *Statistics in Medicine*, vol. 18, pp. 695-706.

Bijlage A Het Cliëntstromenbestand

De basis voor dit onderzoek ligt in het cliëntstromenbestand dat SEO Economisch Onderzoek in opdracht van de Raad voor Werk en Inkomen heeft vervaardigd. Het cliëntstromenbestand omvat een koppeling van bij het CBS aanwezige bestanden over WW, bijstand, arbeidsongeschiktheid, CWI-inschrijvingen, werk en gesubsidieerde arbeid (ID/WIW/WSW). Dit cliëntstromenbestand hebben we gekoppeld aan bestanden met trajectinformatie (MOSA en SRG) en aan de gemeentelijke basisadministratie (GBA). In deze bijlage beschrijven we de gehanteerde wijze van koppeling, de variabelen die zijn gebruikt en de keuzes die zijn gemaakt bij het aanmaken van analysegrootheden.

Bijlage A.1 Cliëntstromenbestand

Voor onze analyse naar de cliëntstromen in de SUWI-keten, hebben we gebruik gemaakt van de volgende bestanden:

Tabel A.1 Aantal gebruikte bestanden

Bestand	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
WW-administratie UWV	1	1	1	1	12	12	12
Bijstandadministratie gemeenten	1	1	1	1	1	1	12
Inschrijvingen bij CWI							1
AO-administratie UWV	12	12	12	12	12	12	12
Banenbestanden CBS	1	1	1	1	1	1	
Verzekerde Personen en Dienstverbanden UWV (VPD)							4
ID-banen			1	2	2	1	
WIW-banen			1	2	1	1	
SRG (loonkostensubsidies)							2
WSW-banen		2	2	1	1	1	1

Het betreft hier gegevensbestanden van het CBS, waarvan een deel bestanden betreft die door externe partijen (UWV, CWI, gemeenten) aan het CBS zijn aangeleverd. De koppeling van de bestanden en de analyses zijn door SEO Economisch Onderzoek uitgevoerd via de remote access faciliteit van het Centrum voor Beleidsstatistiek van het CBS.

Koppeling van deze gegevens vindt plaats op basis van een persoonlijk identificatienummer, dat door het CBS op basis van het sofinummer aan elk van de bestanden is toegevoegd. Alleen gevallen waarvoor een geldig identificatienummer aanwezig is, zijn geselecteerd voor de analyse. Eerst zijn per bestand alle afzonderlijke jaar- en maandbestanden aan elkaar gekoppeld. Vervolgens zijn al deze bestanden aan elkaar gekoppeld. Op basis daarvan hebben we voor ieder individu op ieder moment tussen 1-1-1999 en 31-12-2005 bepaald in welke toestand hij zich bevond. Daarbij onderscheiden we WW, bijstand, WAO, Wajong, WAZ, werk, zelfstandig

ondernemer, gesubsidieerd werk, nug en non-participatie. Iemand is nug gedurende de periode dat hij alleen in het CWI-bestand voorkomt en niet in een uitkeringsbestand. Iemand is non-participant gedurende de periode dat hij in geen enkel bestand voorkomt. Mensen met alleen een uitkering via de Sociale Verzekeringsbank (ANW'ers) observeren we niet in dit onderzoek. Als zij zijn ingeschreven bij het CWI beschouwen we ze als nuggers, als ze niet zijn ingeschreven bij het CWI zijn ze non-participant. Toestanden die minder dan 31 dagen duren zijn buiten beschouwing gelaten in het onderzoek. Deze beschouwen we als niet-substantiële verblijven in de SUWI-keten en laten we om die reden buiten beschouwing.

WW-administratie

De WW-administratie van het UWV is bij het CBS beschikbaar als WW-jaarbestanden voor 1999 t/m 2002 en als maandbestanden voor 2003, 2004 en 2005. In deze bestanden staan alle WW-rechten per persoon, die gelijktijdig kunnen gelden. We hebben de begindatum van een WW-recht bepaald aan de hand van de datum waarop volgens de UWV-administratie het recht op een WW-uitkering is begonnen (begrecht). In het geval deze begindatum mist, gebruiken we de begindatum registratie, die door het CBS is aangemaakt (begregi).⁵ De einddatum van het WW-recht wordt bepaald volgens de einddatum van het recht op een WW-uitkering volgens de UWV-administratie (einuitk). Wanneer deze begindatum mist, gebruiken we de einddatum registratie, die door het CBS is aangemaakt (einregi). Na het koppelen van de maandbestanden aan elkaar, voeren we nog een correctie op de einddatum uit (zie hieronder).

Een recht wordt geïdentificeerd aan de hand van de sleutelvariabelen rin, uvi, geval, herlev en begindatum. Wanneer er in een bestand meerdere waarnemingen waren met dezelfde sleutel, is het record met de minimum (niet-missing) einddatum bewaard en de andere verwijderd. Dubbele observaties zijn verwijderd, evenals observaties met een onbekende of ongeldige startdatum. We koppelen de jaar- en maandbestanden aan elkaar op basis van de sleutelvariabelen, waarbij we de einddatum registreren als in een volgend bestand een einddatum wordt gevonden voor een record dat tot op dat moment geen einddatum had. Op het moment dat we een waarneming niet in het volgende maandbestand aantreffen, terwijl er geen einddatum was geregistreerd, hebben we een correctie op de einddatum doorgevoerd en een einddatum aangemaakt (eerste dag van de maand waarin we het record niet meer aantreffen).⁶ Vervolgens identificeren we een WW-periode als de periode waarin een of meerdere WW-rechten tegelijkertijd lopen, met een onderbreking van maximaal 31 dagen.

⁵ Bij het bepalen van de jaarlijkse instroom in de WW, gebruikt het CBS een datum gebaseerd op het moment waarop een record voor het eerst in de administratie is opgenomen. Deze keuze voor het gebruik van de UWV-datum hebben wij gemaakt in overleg met het CBS en het UWV, met als achtergrond dat wij als doel hebben individuen door de tijd te volgen en niet, zoals het CBS, standcijfers en totale in- en uitstroomcijfers te berekenen. Als gevolg van administratieve vertraging – en in sommige gevallen vroegtijdige aanmelding – loopt de door het CBS gebruikte datum niet geheel gelijk met het begin van het recht op uitkering. Verschillen tussen de instroomcijfers van het CBS en de instroomcijfers die op basis van ons databestand resulteren worden hierdoor veroorzaakt. Bovendien kijken wij naar de instroom op persoonsniveau, waar de instroom volgens CBS-statistieken het aantal WW-rechten beschouwt. Een uitkering van een persoon kan uit meerdere rechten bestaan, die tegelijkertijd lopen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een persoon gedurende de referentieperiode twee verschillende dienstverbanden heeft gehad. In elk dienstverband heeft hij een afzonderlijk recht op WW opgebouwd.

⁶ Deze werkwijze hebben we alleen toegepast bij de maandbestanden, dus voor de periode 2003 t/m 2005.

Gebruikte variabelen uit de WW-administratie zijn:

- Soortnummer (srtnum alleen “R” meegenomen)
- Rinnummer (rin)
- Begindatum recht op WW-uitkering (begrecht)
- Door CBS geïmputeerde begindatum registratie (begregi)
- Einddatum recht op WW-uitkering (einrecht)
- Door CBS geïmputeerde einddatum registratie (einregi)
- Reden uitstroom (ivm uitstroom als zelfstandig ondernemer)

Bijstandadministratie

Bij het CBS zijn voor de jaren 1999 t/m 2004 integrale jaarbestanden aanwezig met daarin gegevens over ABW, IOAW en IOAZ-uitkeringen. Voor het jaar 2005 zijn 12 maandbestanden beschikbaar (BUS_Trans). Alle gemeenten in Nederland leveren rechtstreeks maandbestanden aan het CBS. Het CBS koppelt deze aan elkaar tot integrale maand- en jaarbestanden. Ieder bestand bevat informatie over alle huishoudens die op enig moment gedurende de verslagperiode een ABW-, IOAW- of IOAZ-uitkering hebben ontvangen. We maken gebruik van de bijstandsclassificatie van het CBS. Dit betekent dat vanuit de gemeentebestanden de groepen met alleen ‘bijzondere bijstand’, ‘bijstand aan ouderen > 65 jaar’, ‘bijstand aan elders verzorgenden’ en ‘bijstand aan Bbz’ers’ niet worden meegenomen.

In tegenstelling tot het CBS splitsen we de gegevens op huishoudniveau naar gegevens op persoonsniveau. Dit betekent dat we informatie over de hoofduitkeringsgerechtigde en de partner destilleren uit de huishoudgegevens. De begindatum van een bijstandperiode van hoofduitkeringsgerechtigden is bepaald door gebruik te maken van de door het CBS geïmputeerde begindatum van de uitkering (begdat). Als deze mist, dan maken we gebruik van de datum invoering administratie (invadm). Voor de einddatum maken we gebruik van de door het CBS geïmputeerde einddatum (eindat). Als deze mist, dan gebruiken we de datum administratieve afsluiting die door de gemeenten zelf is aangeleverd (k12). Voor het bestand van 2005 zijn geen door het CBS geïmputeerde begin- en einddata aanwezig. Voor 2005 werken we daarom met de door de gemeenten aanleverde begin- en einddatum van de uitkering (kenm17 en kenm18). Daarom hebben we voor het jaar 2005 op het moment dat we een waarneming niet in het volgende maandbestand aantreffen, terwijl er geen einddatum was geregistreerd, zelf een einddatum aangemaakt.⁷ Doordat het CBS al een correctie voor administratieve vertraging uitvoert, komt dit er op neer dat we een einddatum aanmaken op het moment dat iemand de volgende drie maanden niet in de bijstandsregistratie wordt waargenomen.⁸ Deze einddatum wordt gezet op de eerste dag van de maand waarin we het record niet meer aantreffen.

⁷ Deze bewerking hebben we toegepast bij het samenvoegen van de 12 maandenbestanden van 2005 tot een jaarbestand. Het is belangrijk dat deze bewerking niet plaatsvond tijdens het koppelen aan gegevens uit 2004, vanwege de vertraagde levering van veel gemeenten in de eerste maanden van 2005. We zouden in dat geval onterecht een einddatum aanmaken voor de bijstandsgerechtigden uit de gemeenten die vertraagd informatie aanleverden. Niet aanwezig zijn in de eerste maanden van 2005 betekent immers niet dat de uitkering niet doorloopt, want het record kan later in 2005 zijn geleverd, wel met de oorspronkelijke begindatum. Dit heeft wel als consequentie dat we mensen (uit de gemeenten die te laat waren met aanleveren) die begin 2005 instroomden en al snel daarna weer uitstroomden niet waarnemen.

⁸ Het documentatierapport van BUS-Trans meldt: “Conform de werkwijze van 2004 en de jaren daarvoor, is ervoor gekozen om uitkeringen die niet in de verslagmaand zelf als betaalde uitkering zijn opgegeven maar die blijken een opgave uit één van de drie maanden volgend op de verslagmaand wél als betaalde uitkering voorkomen en die vóór of in de verslagmaand zijn aangevangen, aan de bestanden van de verslagmaand toe te voegen als betaalde uitkering.”

Een hoofduitkeringsgerechtigde-periode wordt geïdentificeerd aan de hand van de combinatie van rin, gemeent, regnr, srct en begindatum (in 2005 ontbreekt regnr). Wanneer er in een bestand meerdere waarnemingen waren met dezelfde sleutel, hebben we het record met de minimum (niet-missing) einddatum bewaard en de andere genegeerd. Dubbele observaties zijn verwijderd, evenals observaties met een onbekende of ongeldige startdatum. We koppelen de jaar- en maandbestanden aan elkaar op basis van de genoemde sleutelvariabelen, waarbij we de einddatum registreren als in een volgend bestand een einddatum wordt gevonden voor een record dat tot op dat moment geen einddatum had. Vervolgens identificeren we een hoofduitkeringsgerechtigde-periode als de periode met bijstandsuitkering met een onderbreking van maximaal 31 dagen.

Voor de partner gebruiken we een andere methode om begin- en einddatum te bepalen. Voor partners aanwezig in januari 1999 gebruiken we de begindatum van de hoofduitkeringsgerechtigde. Voor alle anderen is de begindatum de maand waarin we de betreffende partner voor het eerst waarnemen (op basis van de variabelen rinp1 t/m rinp12). De einddatum is in alle gevallen de laatste maand waarin we de partner waarnemen. We identificeren een partnerperiode als de periode met bijstandsuitkering als partner met een onderbreking van maximaal 31 dagen. Er is een groot aantal partners dat in december 2004 wordt waargenomen en niet in januari 2005. Voor een deel wordt dit veroorzaakt door vertraagde aanlevering van BUS-informatie door gemeenten begin 2005 (zie CBS-documentatie BUS 2005). Daarom beschouwen we voor de partners die in december 2004 in het bestand zaten en later in 2005 weer opduiken, de periode als ononderbroken. Om onduidelijke redenen zijn er echter veel partners die ondanks deze correctie eind 2004 voor het laatst worden waargenomen.

De bestanden voor partners en hoofduitkeringsgerechtigden worden aan elkaar gekoppeld tot één groot bijstandsbestand, met bijstandsperiodes op individuniveau. Een bijstandsperiode kan daarin bestaan uit meerdere opeenvolgende bijstandsperiodes (als partner of hoofd-uitkeringsgerechtigde), waar minder dan 31 dagen tussen zitten. Nuluitkeringen zijn niet uitgesloten.

Gebruikte variabelen uit de Bijstandadministratie zijn:

- Soortnummer (srtnum alleen "R" meegenomen)
- Rinnummer (rin)
- Soortnummer partner (srtnump alleen "R" meegenomen)
- Rinnummer (rinp)
- Geïmputeerde begindatum bijstandsuitkering (begdat) voor ABW 1999 t/m 2004
- Datum invoering administratie (invadm) voor ABW 1999 t/m 2004
- Geïmputeerde einddatum bijstandsuitkering (eindat) voor ABW 1999 t/m 2004
- Datum administratieve afsluiting (k12) voor ABW 1999 t/m 2004
- Begindatum uitkering (kenm17) voor BUS 2005
- Einddatum uitkering (kenm18) voor BUS 2005
- Soort uitkering (srct)
- Reden uitstroom (ivm uitstroom als zelfstandig ondernemer)

AO-administratie

De WAO-administratie van het UWV is bij het CBS beschikbaar als de zogenaamde AO-maandbestanden, met daarin alle uitkeringen die per maand lopend zijn, gestart zijn of gestopt zijn. In dit onderzoek hebben we WAO-periodes geïdentificeerd aan de hand van de door het CBS aangemaakte variabele recsrt, die aangeeft of een record in een maand nieuw, lopend of beëindigd is. We zijn begonnen met het bestand van januari 1999. Alle records die in die maand gecodeerd waren als lopend of beëindigd kregen als begindatum de datum aanvang recht op uitkering (period). Alle records die nieuw waren volgens recsrt kregen als begindatum de verslagperiode (verslp). Alle records die gecodeerd waren als beëindigd kregen als einddatum eveneens de verslagperiode (verslp). Dit bestand hebben we vervolgens op basis van de sleutelvariabelen rin, sector, period, wetca en recsrt gekoppeld met achtereenvolgens alle volgende maandbestanden. Daarbij kregen telkens alle records die in de nieuwe maand gecodeerd waren als recsrt beëindigd een einddatum toegekend gelijk aan de verslagperiode (verslp). Alle records die gecodeerd waren als nieuw kregen als begindatum de verslagperiode (verslp), evenals alle records die gecodeerd waren als lopend, maar die we niet terugvonden in het vorige bestand. Van alle records die gecodeerd waren als lopend in het vorige bestand, maar die we niet in het volgende maandbestand aantreffen, hielden we bij in welke maand we dit record voor het eerst niet meer hadden aangetroffen. Records die aan het eind van de rit nog steeds niet waren teruggekeerd, terwijl ze de laatste keer dat we ze aantreffen gecodeerd waren als lopend, kregen als einddatum toegekend de maand waarin we ze voor het eerst niet meer hadden aangetroffen. Dit betrof 206.802 records. Vervolgens identificeren we een AO-periode als de periode met een WAO-uitkering met een onderbreking van maximaal 31 dagen. Nuluitkeringen zijn niet uitgesloten. We maken onderscheid tussen WAO, Wajong en WAZ. Uit alle bronbestanden zijn dubbele observaties verwijderd, evenals observaties met een onbekende of ongeldige startdatum.

Gebruikte variabelen uit de AO-administratie zijn:

- Soortnummer (srtnum alleen “R” meegenomen)
- Rinnummer (rin)
- Recordsoort (recsrt)
- Datum aanvang recht op uitkering (period)
- Verslagperiode (verslp)
- Mate van arbeidsongeschiktheid (mateao bij eerste observatie)
- Wetcode uit uitkeringenbestand (wetca)
- Sectorcode gebaseerd op OSV (sector)
- Diagnosecode (cascob)
- Reden uitstroom (ivm uitstroom als zelfstandig ondernemer)

Banenbestanden en VPD

Periodes van werk zijn gebaseerd op administratieve bestanden van CBS en UWV. Van het CBS gebruikten we de SSB-banenbestanden. De banenbestanden zijn afkomstig uit het Sociaal Statistisch Bestand (SSB). In het SSB zijn gegevens over personen uit registraties en enquêtes op microniveau door het CBS gekoppeld, geïntegreerd en consistent gemaakt. De banenbestanden bevatten gegevens over alle werknemers. De gegevens zijn vooral afkomstig uit de Verzekerdienstenadministratie werknemers (VZA), aangevuld met informatie uit de voorheffing loonbelasting (Fibase) en de enquête werkgelegenheid en lonen (EWL). De banenbestanden zijn

jaarbestanden, beschikbaar van 1999 tot en met 2004. Voor het jaar 2005 waren we daarom aangewezen op de administratieve bestanden van UWV, de Verzekerde Personen en Dienstverbanden (VPD). Dit betreft vier kwartaalbestanden, die binnen drie maanden na afloop van het kwartaal door het UWV aan het CBS worden geleverd. Deze VPD-bestanden zijn volgens het CBS een snelle eerste indicator voor baangegevens van werknemers. Het bevat gegevens van personen die binnen de verslagperiode voor minimaal één van de wetten WW, ZW en WAO verplicht verzekerd zijn geweest door middel van het hebben van een dienstverband. Daar de VPD-bestanden, in tegenstelling tot de banenbestanden niet zijn gecontroleerd door koppeling aan Fibase en EWL, wordt de kwaliteit van de gegevens (vooral de einddatum) door het CBS als minder betrouwbaar ingeschat. Om deze reden hebben we ervoor gekozen zoveel mogelijk te werken met de banenbestanden van het CBS, aangevuld met de VPD-bestanden voor 2005.⁹

In de SSB-banenbestanden wordt de begindatum van een dienstverband bepaald aan de hand van de variabele “aanvangsdatum baan” en de einddatum aan de hand van “beëindigingsdatum baan”. Bij de VPD-bestanden wordt de begindatum vastgesteld door middel van “datum aanvang dienstverband” en de einddatum aan de hand van “datum einde dienstverband”. Uit de VPD-bestanden hebben we foutieve records verwijderd waarvan de einddatum voor begindatum ligt. Dit betreft namelijk records die een correctie aangeven op een vorige aanmelding. Dit betekent dat we zowel de betreffende waarneming hebben genegeerd, als de vorige waarneming met dezelfde startdatum waarop het record met begindatum>einddatum een correctie was.

We zijn begonnen met SSB-banenbestand 1999 en hebben daaraan vervolgens alle volgende SSB-banenbestanden gekoppeld met sleutel rin, begindatum en sbi5. Ook hebben we de VPD bestanden voor het jaar 2005 onderling aan elkaar gekoppeld met sleutel rin, begindatum en sector. Vervolgens zijn de SSB-banen gekoppeld aan VPD-2005 met sleutel rin en begindatum. Dubbele observaties zijn verwijderd, evenals observaties met een onbekende of ongeldige startdatum.

De gebruikte variabelen uit de banenbestanden zijn:

- Soortnummer (srtnum alleen “R” meegenomen)
- Rinnummer (rin)
- Aanvangsdatum baan (begdat)
- Beëindigingsdatum baan (eindat)
- Economische activiteit (sbi5)
- Opsplitsing van het bedrijfsidentificatienummer (srtbed)
- Soort dienstverband (dnstv)

De gebruikte variabelen uit de VPD-bestanden zijn:

- Soortnummer (srtnum alleen “R” meegenomen)
- Rinnummer (rin)
- Datum aanvang dienstverband (begdv)

⁹ Achteraf hoorden we van het CBS dat de VPD-bestanden van 2005 in de laatste twee kwartalen waarschijnlijk niet helemaal volledig zijn, waardoor een onderschatting van de uitstroom naar werk kan ontstaan. Een daling van uitstroom naar werk, zoals getoond in figuur 2.1 moet daarom met voorzichtigheid worden geïnterpreteerd.

- Datum einde dienstverband (einddv)
- Sector waarin werkzaam (sector)
- Deeltijdfactor dienstverband (deeltijd)

ID-, WIW- en WSW-bestanden

De ID-, WIW- en WSW-databestanden hebben alle betrekking op gesubsidieerde arbeid. Ze worden gebruikt om reguliere banen te scheiden van gesubsidieerde banen. In de banen- en VPD-bestanden wordt hiertussen geen onderscheid gemaakt. In alle gevallen is de werknemer namelijk verzekerd voor WW, ZW en WAO. We gebruiken de begin- en einddatum van gesubsidieerde banen om werkperiodes te splitsen. Wanneer we in het rapport spreken over werk, dan hebben we het over reguliere arbeid, exclusief gesubsidieerde banen.

De gebruikte variabelen uit de ID-, WIW en WSW-bestanden zijn:

- Begindatum dienstverband
- Einddatum dienstverband
- Type dienstverband (ID, WIW of WSW)

Inschrijvingen bij CWI

Bij het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) kunnen werkzoekenden zich inschrijven om in aanmerking te komen voor arbeidsbemiddeling. Voor een groot deel van de bijstandsgerechtigden en WW'ers is inschrijving bij het CWI verplicht.¹⁰ Daarnaast kunnen ook personen zonder een van deze uitkeringen zich inschrijven. Het CWI heeft een bestand vervaardigd met daarin alle personen die op enig moment in de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 als niet-werkend werkzoekende ingeschreven stonden bij het CWI. Een persoon wordt als niet-werkende werkzoekende beschouwd indien deze aangeeft geen werk te hebben en voor minstens 12 uur per week bemiddeld wil worden.

Wij gebruiken een selectie van het CWI-bestand. Mensen die korter dan 31 dagen bij het CWI zijn ingeschreven laten we buiten beschouwing. We beschouwen alleen inschrijvingen van niet-werkende werkzoekenden. Hierdoor zijn de door ons gepresenteerde aantallen lager dan het aantal inschrijvingen dat het CWI zelf meet.

Het CWI-bestand bevat twee persoonskenmerken die van grote waarde zijn voor de analyses, namelijk opleidingsniveau en fasering (afstand tot de arbeidsmarkt) bij inschrijving. Personen kunnen na verloop van tijd door het CWI in een andere fase worden geplaatst. In dit onderzoek maken we uitsluitend gebruik van de fasering bij inschrijving. Het probleem van herfasering is namelijk dat die niet goed geregistreerd wordt. Niet alle tussentijdse herfaseringen zijn bekend. De laatst vastgestelde fase is bekend, maar het is niet duidelijk sinds wanneer die geldt en of er daarvoor nog andere herfaseringen hebben plaatsgevonden. Wat betreft het opleidingsniveau hebben we een probleem met de nieuwe instroom uit 2005. Dit kenmerk was alleen beschikbaar in het CWI-bestand 2001-2004, niet in bestand 2001-2005. Voor personen die in 2005 instroomden, hebben we daarom verondersteld dat hun opleidingsniveau niet is veranderd sinds

¹⁰ Voor ons onderzoek is inschrijving bij het CWI overigens geen vereiste. Mensen die bijvoorbeeld wel een bijstand- of een WW-uitkering hebben maar niet staan ingeschreven bij het CWI, behoren ook tot de SUWI-keten.

de vorige observatie. Voor personen van wie we geen voorgaande observatie hadden, is het opleidingsniveau onbekend.

Gebruikte variabelen uit het CWI-bestand zijn:

- Begindatum inschrijving CWI
- Einddatum inschrijving CWI
- Fase (afstand tot de arbeidsmarkt) bij inschrijving
- Hoogst behaalde opleiding

Samenvoeging tot cliëntstromenbestand

Alle genoemde databestanden zijn eerst onderling aan elkaar gekoppeld op de wijze zoals hierboven staat beschreven. Vervolgens zijn de resulterende bestanden samengevoegd tot één groot bestand, waarin per individu alle achtereenvolgende toestanden zijn opgenomen. We verwijderen alle records waarvan de einddatum ligt voor de begindatum, de begindatum onbekend is, de einddatum voor 31 december 1998 ligt, de begindatum na 1 januari 2006 ligt, de begin- of einddatum een ongeldige waarde heeft of de einddatum binnen 31 dagen na de begindatum ligt. Tevens hebben we in dit stadium nog een correctie uitgevoerd op bijstandsrecords met einddatum 31 december 2004 (zie hierboven): op het moment dat er daarna weer een bijstandsrecord wordt geobserveerd zonder dat we tussentijds een waarneming in een ander bestand aantreffen, voegen we de twee periodes samen tot één bijstandsperiode.

Vervolgens hebben we de informatie van uitstroomcodes uit WW, bijstand en WAO gebruikt om periodes van zelfstandig ondernemerschap in te voegen. We veronderstellen daarbij dat iemand zelfstandig ondernemer blijft tot het moment dat we hem in een volgend (uitkerings-, banen- of CWI-) bestand aantreffen.

Ook maken we in dit stadium onderscheid tussen gesubsidieerde arbeid en reguliere arbeid. Observaties uit de SSB-banen en VPD-bestanden hebben overlap met de ID/WIW en WSW bestanden, doordat ook voor deze banen premies worden afgedragen. Daarom verwijderen we (onderdelen van) banenperiodes die samenvallen met ID/WIW- en WSW-periodes. Tevens vervangen we de einddatum van gesubsidieerde arbeid op het moment dat uit het banenbestand een eerdere einddatum blijkt dan uit gesubsidieerde arbeidbestand.

Een volgende stap die we hebben gezet is het aanmaken van NUG-periodes. NUG-periodes zijn geïdentificeerd door de periodes dat een persoon wel stond ingeschreven bij het CWI, maar tegelijkertijd niet voorkomt in een van de andere bestanden (uitkering of werk). Dit betekent dat iemand die werkt, ook al is het aantal uren per week minder dan 12 uur, in dit onderzoek niet wordt gerekend tot de groep nuggers. NUG-periodes korter dan 31 dagen worden genegeerd, evenals NUG-periodes die direct voorafgaan aan een WW- of WAO-uitkering, daar dit officieel niet mogelijk is.

Nadat de NUG-periodes zijn ingevoegd resulteren periodes waarin personen in geen enkel bestand voorkwamen. Deze periodes hebben we – mits ze ten minste 100 dagen voortduren – apart aangemaakt, met het idee dat we daarmee periodes buiten de arbeidsmarkt kunnen identificeren. Personen zullen in dat geval vaak student, huisvrouw, gepensioneerd of in het buitenland zijn. We kunnen echter niet uitsluitend dat mensen in dergelijke periodes zelfstandig

ondernemer zijn. Zoals hierboven beschreven moesten we voor de aanmaak van periodes van zelfstandig ondernemerschap vertrouwen op uitstroomcodes.

De laatste bewerking die we op het cliëntstromenbestand hebben toegepast is het samenvoegen van twee achtereenvolgende periodes in dezelfde toestand, waar minder dan 100 dagen tussen zitten en waartussen geen andere arbeidsmarkttoestand wordt waargenomen. Dit hebben we gedaan voor alle arbeidsmarkttoestanden exclusief werk. Zo blijven afzonderlijke banen zichtbaar in het bestand.

Trajectinformatie en persoonsinformatie

In het kader van dit onderzoek hebben we extra bewerkingen uitgevoerd op het cliëntstromenbestand. Informatie over re-integratietrajecten is toegevoegd, evenals informatie over persoonskenmerken uit de gemeentelijke basisadministratie. Trajectinformatie is afkomstig uit de MOSA en SRG-bestanden. Allereerst hebben we de MOSA-bestanden voor 2002 t/m 2004 aan elkaar gekoppeld door gebruik te maken van het rnummer en begindatum instrument. Daarbij is informatie over begindatum, einddatum, gemeente en type instrument opgenomen in het bestand. Wat betreft de begindatum hebben we “begindatum instrument” als leidend genomen. Was deze niet aanwezig, dan gebruikten we “datum goedkeuring re-integratieplan”. Als de begindatum 0 was, hebben we de waarneming verwijderd. Ook verwijderden we waarnemingen zonder instrument of met een ongeldige score op de variabele instrument. Instrumenten gesubsidieerde arbeid, premies, kinderopvang, onkostenvergoedingen en werkplekaanpassing zijn verwijderd uit deze bestanden, evenals records waarvan de begindatum op of na de einddatum lag. Alleen waarnemingen uit gemeenten die in alle jaren 2002 t/m 2004 hebben meegedaan aan de MOSA zijn opgenomen in het trajectenbestand.¹¹ Het resulterende bestand koppelden we aan de SRG-bestanden, ook alleen voor deze gemeenten. Daarbij hebben we MOSA-records die vallen ná een SRG record verwijderd. Deze trajectinformatie hebben we gekoppeld aan het cliëntstromenbestand.

Ontbrekende einddata

In de bijstandsstatistiek blijkt uitstroom uit de uitkering niet goed te zijn geregistreerd: van niet iedereen die uit de uitkering stroomt wordt een einddatum geregistreerd. Dit betekent dat wij in ons bestand van mensen ten onrechte veronderstellen dat zij nog een bijstandsuitkering ontvangen.

Om zicht te krijgen op de omvang van dit probleem hebben we bepaald welke bijstandsgerechtigden volgens ons bestand een bijstandsuitkering hebben in juni 2003, december 2003, juni 2004, december 2004, juni 2005 en december 2005. Vervolgens hebben we gekeken of deze mensen ook in de betreffende maandbestanden voorkomen en dus daadwerkelijk een uitkering hebben gekregen.

¹¹ Dit betreft Delfzijl, Groningen, Stadskanaal, Heerenveen, Leeuwarden, Smallingerland, Emmen, Almelo, Enschede, Hengelo, Noordoostpolder, Apeldoorn, Doetinchem, Tiel, Zutphen, Amersfoort, Utrecht, Veenendaal, Alkmaar, Amstelveen, Amsterdam, Haarlemmermeer, Heemskerk, Hilversum, Zaanstad, Alphen aan den Rijn, Capelle aan den IJssel, Delft, Dordrecht, Gorinchem, Gouda, Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen, Zoetermeer, Zwijndrecht, Terneuzen, Vlissingen, Breda, Eindhoven, Oosterhout, Landgraaf, Heerlen, Kerkrade en Roermond.

Vervolgens hebben we gekeken of deze mensen ook stonden ingeschreven bij het CWI (laatste kolom). Als dat het geval is, zouden het nuggers kunnen zijn. Vanwege de ontbrekende einddata kunnen er dus nog maximaal 33.000 extra nuggers worden geobserveerd in ons gegevensbestand. Om deze reden moeten de aantallen in onze rapportage met de nodige voorzichtigheid worden gebruikt. Aangezien we geen reden hebben om aan te nemen dat de zojuist beschreven groep een selecte populatie betreft, zijn alle procentuele gegevens en multivariate analyses in dit rapport valide.

Tabel A.2

Bestand t	Totaal # WWB'ers	# WWB'ers dat in bestand t onterecht in ons bestand staat	waarvan # potentiële nuggers
Juni 2003	229.000	33.000	9.000
December 2003	235.000	36.000	9.000
Juni 2004	241.000	45.000	13.000
December 2004	242.000	49.000	13.000
Juni 2005	244.000	60.000	20.000
December 2005	229.000	82.000	33.000

Verschil met 'de weg naar werk'

De resultaten die we in dit rapport presenteren kunnen afwijken van resultaten die we eerder hebben gerapporteerd in "De weg naar werk" (De Graaf-Zijl e.a., 2006). De reden voor deze verschillen ligt in een verbetering van het databestand ten opzicht van het vorige onderzoek. We hebben meer correcties toegepast op einddata van uitkeringsgerechtigden. WAO'ers zijn beter onderscheiden. En in tegenstelling tot het vorige onderzoek zijn alle banen in het databestand opgenomen, in plaats van werkperiodes. En war we in "De Weg naar werk" alle periodes korten dan 15 dagen uit het bestand verwijderden, hebben we dat nu op aanraden van het CBS gedaan met alle periodes korter dan 31 dagen. Al deze verschillen kunnen een oorzaak zijn van mogelijke verschillen tussen het voorliggende rapport en "De weg naar werk".

Bijlage B Analysemethode

Duurmodel

Als methode voor het meten van het effect van re-integratie-instrumenten wordt een zogenaamd *duurmodel* gebruikt. Het duurmodel beschouwt de tijdsduur tot aan werkhervatting. De tijd die mensen nodig hebben om weer aan het werk te gaan (de werkloosheidsduur) hangt af van individuele kansen op de arbeidsmarkt (wie re-integreert er, welke kwalificaties heeft de werkloze, hoe gemotiveerd is men om naar werk te zoeken), van economische (conjuncturele) omstandigheden (wanneer re-integreert men) en van de re-integratie-instrumenten die worden ingezet. Het duurmodel vergelijkt werkloosheidsduren tussen personen en stelt daarbij vast welke persoonskenmerken en omstandigheden ertoe bijdragen dat iemand er langer of korter over doet om het werk te hervatten. Natuurlijk hangt dat mede van het toeval af. Door daar in de analyse expliciet rekening mee te houden, is er sprake van een *kansmodel*.

Wanneer reïntegratie-instrumenten worden ingezet, betekent dat niets anders dan een verandering in de omstandigheden waaronder men re-integreert. Door de tijd die nodig is om het werk te hervatten te vergelijken tussen mensen met en zonder re-integratietraject, kan worden vastgesteld in welke mate die verandering in omstandigheden (de inzet van re-integratie-instrumenten) bijdraagt aan het verkorten van de werkloosheidsduur. Daarmee kan dus het effect van die instrumenten worden vastgesteld, uitgedrukt in een verkorting van de werkloosheidsduur of een verhoging van de kans op werkhervatting. In het model worden de veranderde omstandigheden als tijdsvariërende variabelen meegenomen, aangezien de timing van de inzet van een re-integratietraject het moment bepaalt waarop re-integratie-instrumenten effectief worden. Het model houdt onder meer rekening met de begindatum van het re-integratietraject.

Nu zijn er twee belangrijke problemen bij deze modellering. Ten eerste worden re-integratie-instrumenten selectief ingezet en ten tweede is niet zonder meer een controlegroep beschikbaar voor de vergelijking van werkloosheidsduren, omdat alle WW'ers binnen de Sluitende Aanpak in beginsel (na verloop van tijd) in aanmerking komen voor re-integratie. Selectiviteit betekent dat instrumenten alleen bij bepaalde cliënten en op een bepaald moment worden ingezet. Dat heeft gevolgen voor de berekende uitkomsten. Stel dat de groep mensen waarbij een re-integratietraject wordt ingezet ouder is dan de groep waarbij geen re-integratietraject wordt ingezet. De kans op werkhervatting van de groep ouderen (mèt re-integratietraject) ligt, voorafgaand aan het re-integratietraject, over het algemeen lager dan de kans op werkhervatting van de groep jongeren (zonder re-integratietraject). De kans op werkhervatting van de groep ouderen kan door de inzet van het traject effectief omhoog gaan, maar nog steeds lager liggen dan die kans bij de groep jongeren. Een directe vergelijking van de twee groepen levert dan een negatief effect op van de ingezette re-integratie-instrumenten. Echter, een vergelijking van twee personen van dezelfde leeftijd met en zonder re-integratietraject levert een positief effect op. Door in het model rekening te houden met de selectieve inzet van re-integratie-instrumenten kan toch een zuiver effect worden berekend.

In het model worden zoveel mogelijk waargenomen individuele persoonskenmerken in de kans op werkhervatting meegenomen, op basis waarvan mogelijk selectie plaatsvindt. Het vinden van

een goede controlegroep is een probleem wanneer iedereen hetzelfde re-integratietraject zou ontvangen. In dat geval kan er geen onderscheid worden gemaakt tussen personen met en zonder traject, zodat er ook geen effect kan worden toegeschreven aan de inzet van re-integratie-instrumenten. In de praktijk blijkt echter dat WW'ers op zeer verschillende tijdstippen een traject ontvangen. Daarmee wordt het mogelijk om op verschillende momenten de WW'ers met een re-integratietraject te vergelijken met WW'ers zonder re-integratietraject, zodat de laatste groep (tijdelijk) tot de controlegroep kan worden gerekend. Dit uiteraard tot het moment waarop het eerste instrument wordt ingezet. Omdat WW'ers die pas later re-integratie-instrumenten ontvangen verschillen van WW'ers die al in een veel eerder stadium hulp krijgen aangeboden, is er sprake van een selectieve controlegroep. Maar voor die selectiviteit wordt – in ieder geval gedeeltelijk – gecorrigeerd door in het model persoonskenmerken op te nemen en door de werkherlevingskans te relateren aan de kans op de inzet van re-integratie-instrumenten. Wat overblijft is een netto verschil in de kans op werkherleving tussen vergelijkbare mensen met en zonder re-integratie-instrumenten. Dit is het netto-effect waar we naar op zoek zijn.

Technische uitleg

Voor de analyse van de kans op werkherleving, de kans op de inzet van re-integratie-instrumenten en het effect van re-integratie-instrumenten wordt gebruik gemaakt van twee duurmodellen die met elkaar samenhangen. De duur tussen het moment van instroom in de WW en het moment van werkherleving, dan wel het moment van de eerste inzet van re-integratie-instrumenten wordt daarbij gerelateerd aan achtergrondkenmerken. Omdat de kans op werkherleving en de kans op de inzet van re-integratie-instrumenten ook afhankelijk is van de verstreken werkloosheidsduur, is er sprake van een conditionele kans, die ook wel wordt aangeduid als 'hazard rate'. Voor de kans op werkherleving en de kans op overige uitstroom wordt deze hazard rate gespecificeerd als

$$\begin{aligned}\theta_w(t | x, t_r, \alpha) &= \lambda_w(t) \exp(x' \beta_w + \gamma_w I(t_r < t)) \\ \theta_{ov}(t | x, t_r, \alpha) &= \lambda_{ov}(t) \exp(x' \beta_{ov} + \gamma_{ov} I(t_r < t))\end{aligned}$$

waarbij $\lambda(t)$ een uitdrukking is voor de individuele duuraafhankelijkheid (hoe de kans afhangt van de verstreken werkloosheidsduur), x een vector is van achtergrondkenmerken van de werkloze en $I(t_r < t)$ een indicatorfunctie voor de inzet van re-integratie-instrumenten. Deze is gelijk aan 1 vanaf het moment t_r waarop re-integratie-instrument r wordt ingezet. De coëfficiënten β en γ worden geschat. De individuele duuraafhankelijkheid wordt flexibel gemodelleerd aan de hand van de stapfunctie

$$\lambda(t) = \exp\left(\sum_{j=1}^J \lambda_j I(t_{j-1} \leq t < t_j)\right)$$

waarin j ($= 1, \dots, J$) een index is voor duurintervallen en $I(t_{j-1} \leq t < t_j)$ een indicatorfunctie gelijk aan 1 als t binnen het duurinterval (t_{j-1}, t_j) ligt. Ook de coëfficiënten λ_j worden geschat.

Analoog aan de kans op werkhervatting wordt voor de individuele kans op de inzet van re-integratie-instrumenten de hazard rate gespecificeerd als

$$\theta_r(t | z, \eta) = \mu(t) \exp(z' \delta)$$

met een flexibele duurafhankelijkheid gelijk aan

$$\mu(t) = \exp\left(\sum_{j=1}^J \mu_j I(t_{j-1} \leq t < t_j)\right)$$

De conditionele dichtheid van door werkhervatting afgeronde werkloosheidsduren wordt dan

$$f_w(t | x, t_r) = \theta_w(t | x, t_r) \exp\left(-\int_0^t \theta_w(s | x, t) ds\right) \exp\left(-\int_0^t \theta_{ov}(s | x, t) ds\right)$$

en de conditionele dichtheid van de duur tot aan de start van een reïntegratietraject

$$f_r(t | z) = \theta_r(t | z) \exp\left(-\int_0^t \theta_r(s | z) ds\right)$$

Bijlage C Tabellen

Tabel C.1 Persoonskenmerken nuggers naar instroomreden

	WW	WWB	Werk	Nonparticipatie
% vrouwen	48%	53%	44%	57%
% met partner	44%	32%	29%	38%
Leeftijd				
15-25 jaar	17%	18%	38%	38%
25-35 jaar	35%	30%	29%	27%
35-45 jaar	25%	26%	19%	20%
45-55 jaar	15%	16%	11%	11%
55-65 jaar	8%	9%	3%	4%
Opleidingsniveau				
Basisonderwijs	9%	21%	6%	13%
Vmbo	27%	32%	26%	30%
Mbo/HAVO/VWO	37%	21%	36%	28%
Hbo	12%	5%	11%	9%
Wo	6%	3%	5%	5%
Onbekend				
Fase				
fase1	51%	10%	63%	35%
fase2	10%	3%	4%	3%
nader te bepalen	11%	18%	17%	38%
fase3	9%	11%	5%	9%
fase4	5%	26%	5%	13%
Onbekend	14%	33%	6%	1%
Etniciteit				
Autochtoon	60%	42%	64%	46%
Niet-westers autochtoon	28%	47%	25%	40%
Westers allochtoon	12%	11%	11%	14%

Tabel C.2 Persoonskenmerken instroom

	2001	2002	2003	2004	2005
Vrouw	52%	50%	48%	49%	50%
Leeftijd					
Gemiddelde leeftijd	31,3	31,4	31,2	31,6	33,5
% 15-24	35%	35%	36%	36%	29%
% 25-34	29%	30%	29%	28%	28%
% 35-44	20%	20%	20%	20%	23%
% 45-54	12%	11%	11%	11%	13%
% 55-64	3%	4%	4%	5%	6%
Partner	36%	35%	33%	32%	33%
Opleidingsniveau					
Basisonderwijs	11%	12%	12%	11%	9%
Vmbo	32%	31%	31%	30%	22%
Mbohavovwo	32%	35%	35%	36%	26%
Hbo	10%	10%	11%	10%	7%
Wo	6%	6%	6%	5%	3%
Onbekend	9%	6%	7%	9%	34%
Fase					
fase1	48%	47%	43%	46%	46%
fase2	3%	3%	3%	4%	7%
fase3	6%	6%	6%	8%	12%
fase4	12%	12%	9%	8%	10%
nader te bepalen	6%	6%	6%	6%	8%
Onbekend	26%	26%	33%	27%	14%
Etniciteit					
Autochtoon	55%	52%	52%	56%	58%
Marokkaans	6%	7%	7%	6%	6%
Turks	7%	7%	7%	7%	7%
Surinaams	5%	5%	6%	6%	5%
Antilliaans	3%	3%	3%	3%	3%
overig niet-westers	11%	12%	12%	11%	10%
westers allochtoon	12%	13%	13%	12%	11%
Provincie					
Groningen	5%	4%	4%	4%	4%
Friesland	5%	4%	4%	4%	4%
Drenthe	3%	3%	3%	3%	3%
Overijssel	6%	6%	6%	6%	6%
Flevoland	3%	2%	2%	3%	3%
Gelderland	10%	9%	10%	10%	10%
Utrecht	5%	6%	6%	6%	6%
Noord-Holland	15%	16%	18%	18%	17%
Zuid-Holland	25%	25%	25%	24%	23%
Zeeland	2%	2%	2%	2%	2%
Noord-Brabant	13%	14%	13%	13%	13%
Limburg	8%	8%	8%	7%	8%
Aantal nug-periodes	1,35	1,37	1,35	1,31	1,27

Tabel C.3 Instroom Nuggers, absolute aantallen

Arbeidsmarktsituatie vooraf aan NUG	Instroomjaar in NUG				
	2001	2002	2003	2004	2005
WW	7.000	9.000	13.000	18.000	26.000
WWB	10.000	10.000	12.000	15.000	32.000
WAO	1000	1.000	1.000	2.000	3.000
Werk	47.000	48.000	55.000	69.000	76.000
Gesubsidieerd werk	400	500	600	600	400
Non-participatie	47.000	49.000	57.000	53.000	39.260

Tabel C.4 Uitstroom Nuggers, absolute aantallen

Arbeidsmarktsituatie na de NUG	Instroomjaar in NUG				
	2001	2002	2003	2004	2005
WWB	12.000	16.000	19.000	19.000	12.000
Werk	57.000	55.000	62.000	66.000	42.000
Gesubsidieerd werk	2.000	2.000	1000	200	100
Non-participatie	38.000	41.000	51.000	59.000	32.000
Niet uitgestroomd	500	800	2.000	10.552	90.000

Tabel C.5 Flexibele baseline hazard duuranalyse van de kans op de start van een re-integratietraject

	coefficient	st dev	t-waarde
baseline hazard werk 4-6 mnd	-0.712	0.051	-14.005
baseline hazard werk 7-9 mnd	-0.945	0.073	-12.930
baseline hazard werk 10-12mnd	-1.302	0.108	-12.107
baseline hazard werk 13-15mnd	-1.146	0.136	-8.441
baseline hazard werk 16-18mnd	-1.025	0.161	-6.362
baseline hazard werk 19-21mnd	-1.368	0.232	-5.893
baseline hazard werk 22-24mnd	-1.007	0.232	-4.333
baseline hazard werk 25-27mnd	-1.678	0.406	-4.133
baseline hazard werk 28-30mnd	-0.965	0.352	-2.744
baseline hazard werk 31-33mnd	-1.658	0.586	-2.829
baseline hazard werk 34-36mnd	-1.683	0.691	-2.434
baseline hazard werk >=37mnd	-1.382	0.410	-3.376
intercept	-4.363	0.100	-43.781
uit WWB	-0.849	0.124	-6.861
uit WWB	0.156	0.076	2.038
uit AO	-1.762	0.452	-3.896
uit gesubsidieerd werk	-0.555	0.382	-1.453
uit non-participatie	0.665	0.055	12.031
Leeftijd 1524	0.050	0.058	0.852
Leeftijd 2534	-0.038	0.056	-0.667
Leeftijd 4554	-0.098	0.073	-1.352
Leeftijd5564	-1.072	0.155	-6.939
vrouw	-0.041	0.043	-0.956
heeft partner	0.012	0.049	0.248
basisonderwijs	-0.156	0.067	-2.337
vmbo	-0.044	0.054	-0.825
hbo	-0.066	0.084	-0.793
wo	-0.214	0.104	-2.056
opleiding onbekend	0.194	0.064	3.011
marokko	0.291	0.074	3.933
turkije	0.079	0.078	1.010
suriname	0.185	0.083	2.221
antillen	0.045	0.103	0.438
niet-westers allochtoon	0.193	0.062	3.119
westers allochtoon	0.088	0.067	1.311
groningen	0.643	0.097	6.599
friesland	0.826	0.101	8.167
drenthe	0.762	0.127	5.986
overijssel	0.758	0.087	8.706
flevoland	0.672	0.273	2.464
gelderland	0.763	0.103	7.383
utrecht	0.695	0.084	8.286
zuid holland	0.446	0.059	7.541
zeeland	0.362	0.177	2.050
noord brabant	0.871	0.082	10.643
limburg	0.585	0.098	5.951

Tabel C.5 Flexibele baseline hazard duuranalyse van de kans op de start van een re-integratietraject (vervolg)

	coefficient	st dev	t-waarde
fase 2	0.624	0.110	5.665
fase 3	0.740	0.074	9.936
fase 4	0.187	0.079	2.365
fase 5	0.512	0.064	8.052
fase onbekend	0.806	0.086	9.358
ingestroomd in 2002	0.061	0.060	1.012
ingestroomd in 2003	0.146	0.055	2.641
ingestroomd in 2004	0.254	0.054	4.716

Tabel C.6 Flexibele baseline hazard duuranalyse van de kans op uitstroom uit de uitkering

	Uitstroom naar werk			Uitstroom om overige reden		
	coefficient	st dev	t-waarde	coefficient	st dev	t-waarde
baseline hazard werk 4-6 mnd	0.091	0.032	2.858	0.474	0.026	18.536
baseline hazard werk 7-9 mnd	-0.413	0.050	-8.259	0.364	0.033	11.043
baseline hazard werk 10-12mnd	-0.609	0.067	-9.138	0.015	0.045	0.331
baseline hazard werk 13-15mnd	-0.546	0.085	-6.415	0.981	0.040	24.455
baseline hazard werk 16-18mnd	-0.861	0.121	-7.102	0.267	0.065	4.118
baseline hazard werk 19-21mnd	-0.610	0.129	-4.719	0.170	0.081	2.100
baseline hazard werk 22-24mnd	-1.247	0.208	-5.985	0.200	0.095	2.101
baseline hazard werk 25-27mnd	-0.521	0.182	-2.857	0.673	0.094	7.125
baseline hazard werk 28-30mnd	-0.850	0.267	-3.183	0.238	0.142	1.675
baseline hazard werk 31-33mnd	-1.277	0.422	-3.028	0.448	0.165	2.719
baseline hazard werk 34-36mnd	-1.572	0.613	-2.566	0.056	0.251	0.224
baseline hazard werk >=37mnd	-2.369	0.876	-2.706	-0.232	0.267	-0.872
intercept	-0.459	0.056	-8.249	-0.970	0.046	-21.036
uit WWB	-0.538	0.051	-10.484	0.117	0.037	3.123
uit WWB	-1.402	0.070	-20.048	-0.013	0.036	-0.349
uit AO	-0.550	0.182	-3.024	0.013	0.113	0.112
uit gesubsidieerd werk	-0.314	0.188	-1.672	-0.044	0.145	-0.303
uit non-participatie	-0.635	0.031	-20.661	-0.159	0.026	-6.122
lft1524	0.449	0.039	11.432	0.218	0.030	7.261
lft2534	0.228	0.038	5.934	0.095	0.029	3.312
lft4554	-0.324	0.056	-5.746	-0.048	0.036	-1.328
lft5564	-1.024	0.126	-8.152	-0.111	0.052	-2.122
vrouw	-0.299	0.027	-10.961	-0.152	0.021	-7.142
partners	-0.170	0.034	-4.981	-0.094	0.025	-3.826
basisonderwijs	-0.426	0.053	-7.992	-0.062	0.034	-1.811
vmbo	-0.248	0.033	-7.563	-0.001	0.026	-0.033
hbo	-0.009	0.046	-0.192	-0.008	0.039	-0.197
wo	0.022	0.057	0.388	-0.043	0.048	-0.888
opleiding onbekend	-0.207	0.046	-4.524	-0.020	0.035	-0.581
marokko	-0.450	0.053	-8.567	-0.149	0.038	-3.884
turkije	-0.310	0.052	-5.912	-0.149	0.040	-3.749
suriname	-0.061	0.049	-1.247	-0.067	0.042	-1.598
antillen	-0.322	0.072	-4.480	0.045	0.048	0.933
niet-westers allochtoon	-0.395	0.044	-8.886	-0.125	0.032	-3.898
westers allochtoon	-0.188	0.041	-4.562	-0.111	0.033	-3.395
groningen	-0.540	0.066	-8.165	-0.277	0.049	-5.661
friesland	-0.441	0.073	-6.025	-0.346	0.054	-6.407
drenthe	-0.385	0.079	-4.879	-0.451	0.064	-7.007
overijssel	-0.366	0.062	-5.923	-0.422	0.047	-9.033
flevoland	-0.404	0.169	-2.393	-0.462	0.132	-3.490
gelderland	-0.377	0.071	-5.343	-0.374	0.055	-6.830
utrecht	-0.215	0.051	-4.198	-0.299	0.042	-7.094
zuid holland	-0.223	0.035	-6.342	-0.254	0.027	-9.252
zeeland	-0.182	0.097	-1.877	0.054	0.076	0.716
noord brabant	-0.175	0.052	-3.363	-0.345	0.043	-8.060

Tabel C.6 Flexibele baseline hazard duuranalyse van de kans op uitstroom uit de uitkering (vervolg)

	Uitstroom naar werk			Uitstroom om overage reden		
	coefficient	st dev	t-waarde	coefficient	st dev	t-waarde
limburg	-0.408	0.066	-6.182	-0.158	0.047	-3.398
fase 2	-0.607	0.073	-8.371	-0.323	0.054	-5.953
fase 3	-0.575	0.048	-11.897	-0.471	0.038	-12.366
fase 4	-1.088	0.063	-17.138	-0.402	0.036	-11.171
fase 5	-0.465	0.034	-13.485	-0.372	0.028	-13.074
fase onbekend	-0.440	0.055	-8.016	-0.278	0.039	-7.076
ingestroom in 2002	0.259	0.043	6.094	0.185	0.035	5.353
ingestroomd in 2003	0.139	0.042	3.308	0.211	0.033	6.328
ingestroomd in 2004	0.154	0.040	3.827	0.273	0.032	8.499
effectiviteit re-integratie traject	0.475	0.035	13.548	-0.042	0.026	-1.596
effect gesplitst naar geslacht						
effectiviteit traject vrouw	0.387	0.048	8.108	-0.106	0.033	-3.160
effectiviteit traject man	0.557	0.046	12.204	0.042	0.037	1.125
effect gesplitst naar leeftijd						
effectiviteit traject 15-24 jaar	0.737	0.055	13.276	0.064	0.054	1.181
effectiviteit traject 25-34 jaar	0.210	0.047	4.486	-0.079	0.107	-0.742
effectiviteit traject 35-44 jaar	0.397	0.086	4.625	0.064	0.062	1.037
effectiviteit traject 45-54 jaar	0.286	0.046	6.196	-0.079	0.062	-1.275
effectiviteit traject 55+	0.458	0.092	4.990	0.064	0.102	0.630
effect gesplitst naar vorige arbeidsmarktpositie						
effectiviteit traject voorheen werk	0.347	0.056	6.144	-0.047	0.054	-0.874
effectiviteit traject voorheen WW	0.408	0.143	2.852	-0.309	0.107	-2.888
effectiviteit traject voorheen WWB	0.430	0.137	3.136	-0.001	0.062	-0.010
effectiviteit traject voorheen AO	0.953	0.609	1.564	0.471	0.462	1.020
effectiviteit traject voorheen non-participant	0.572	0.046	12.380	-0.027	0.033	-0.814
effect gesplitst naar opleidingsniveau						
effectiviteit traject wel startkwalificatie	0.278	0.050	5.562	-0.118	0.039	-3.026
effectiviteit traject geen startkwalificatie	0.647	0.051	12.777	0.066	0.036	1.860
effectiviteit traject opleiding onbekend	0.617	0.085	7.305	-0.190	0.067	-2.832
effect gesplitst naar land van herkomst						
effectiviteit traject autochtoon	0.216	0.055	3.901	-0.046	0.042	-1.083
effectiviteit traject niet-westers allochtoon	0.716	0.047	15.284	-0.024	0.034	-0.702
effectiviteit traject westers allochtoon	0.338	0.086	3.945	-0.097	0.064	-1.510
effect gesplitst naar moment inzet						
inzet < 3 mnd na start	0.379	0.039	9.602	0.014	0.029	0.492
inzet 3-6 mnd na start	0.716	0.064	11.115	-0.179	0.051	-3.482
inzet 6-12 mnd na start	0.804	0.092	8.748	-0.106	0.062	-1.699
inzet > 12 mnd na start	0.885	0.159	5.564	-0.205	0.102	-2.003

seo economisch onderzoek

Roetersstraat 29 . 1018 WB Amsterdam . T (+31) 20 525 16 30 . F (+31) 20 525 16 86 . www.seo.nl